

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

11. ČÍSLO / XIII. ROČNÍK

8 Kč (11 Sk)

13. BŘEZNA 2005

Z obsahu:

Nová kniha Jana Pavla II.
„Paměť a identita“

- strana 2 -

Bratr Eliáš

Setkání se stigmati-
zovaným řeholníkem

- strana 4 -

Obrat směrem k lásce

Znamá autorka Gabriela
Kubyová vydala knížku na
téma mládež a sexualita

- strana 6 -

**Co viděla jedna
zdravotní sestra**

- strana 7 -

George W. Bush

Představitel dynamismu
křesťanů v USA

- strana 8 -

Já jsem (11)

Eucharistické meditace
ctih. Conchity Armidy

- strana 11 -

Jak zachránit

hynoucí Evropu?

Mieczysław Piotrowski

- strana 12 -

Cesta k záchraně životů

- strana 13 -

Papež Pius XII. (52)

Závěr četby na
pokračování

- strana 14 -

*Panna Maria je naší průvodkyní
postní dobou*

Mozaika Panny Marie ze hřbitova v Turíně

EDITORIAL

V honbě za co největším ziskem zaplavují nás nejrůznější prodejní organizace na každém kroku reklamními prostředky názorné agitace: snaží se dostatečně zviditelnit, probudit náležitě představu, city a tužby a nabídnout bezkonkurenčně nejlevnější způsob, jak tyto tužby uspokojit. Snaží se přímo si nás podmanit a vsugerovat nám nezbytnost přijmout jejich fiktivní ideály: rady a doporučení vystřídaly imperativy, co všechno „musíme“, abychom byli tak zvané „in“. Vystupují takřka v roli rodinného příslušníka a představují se samozvaně, jako bychom je přijali za své: váš obchodník, specialista... Všechna ta reklama však působí něco víc, než že se přetahuje o zákazníka. Propaguje ve skutečnosti určitý životní způsob, který je možno vyjádřit velmi stručně: jsi to, co máš a co si můžeš užít.

Má proti neodbytné a všudypřítomné halasné agitaci sobectví propagace pravých duchovních hodnot nějakou šanci? Národnost není vynálezem světa byznysu. Dávno předtím, než se objevil první billboard, stály již na polích, u cest a na náměstích dokonce trojrozměrné symboly, které názorně propagují ten nejvyšší a nedostižný ideál víry a života: ukřižovaného Božího Syna. Zatímco idoly tohoto světa rychle přicházejí a zase mizí, znamená opravdové spásy a věčného zdraví a života zůstává stále stejné. Mrtvé, zhanobené a rozdrásané Ježíšovo tělo je ovšem úplným opakem sebejistých manekýnů, kteří překypují zdravím, silou a pohybem. Ale ať vypadá sebeskromněji, je to ten nejvyšší ideál a současně jediná opravdu bezkonkurenční nabídka, je to skutečně náš Bůh, náš Bratr. Ježíšův kříž má však i dnes své živé posly, kteří přímo na svém těle nesou pečeti o trvalé aktuálnosti jeho poselství: Tak Bůh miloval svět, že dal svého jediného Syna. I vy máte milovat jeden druhého. Jaká je to ironie: stále více lidí odmítá kříž i Ukři-

Pokračování na str. 13

Nová kniha Jana Pavla II.

V roce 1993 vedl Jan Pavel II. na letním sídle v Castel Gandolfo s knězem Josefem Tischnerem a filozofem Krzysztofem Michalským rozhovory o Bohu, světu a tajemství zla. Magnetofonový záznam těchto rozhovorů upravil Jan Pavel II. do knižního vydání, které se objevilo na trhu 23. února pod titulem „Paměť a identita“.

Ještě dříve, než se kniha dostala na pulty knihkupectví, vzbudila velký rozruch ve stejných kruzích jako před časem kázání kardinála Meisnera. Strhl se pokřik: „Papež srovnává holocaust a potraty.“ Kdo si knihu v klidu přečte, musí nakonec říct: Ano, opravdu srovnává. V žádném případě sice neztožňuje metody a záměry masových vražd v Osvětimi s těmi matkami, které se rozhodly pro potrat. Ale pokud jde o samotné usmrcování, není pochyb o tom, že šest milionů mrtvých z německého zločinu proti lidskosti se principiálně neliší od milionových zástupů dětí usmrčených v mateřském lůně.

Papež píše: „Jestliže může člověk sám, bez Boha, rozhodovat o tom, co je dobré a co je zlé, pak může také nařídít, že určitou skupinu lidí je třeba zničit. Taková rozhodnutí učinili ve Třetí říši lidé, kteří poté, co se demokratickým způsobem dostali k moci, posloužili si touto mocí, aby uskutečnili zvrácené programy nacistické ideologie, které se orientovaly na rasistické předsudky.“ Papež pak dále pokračuje: „Z tohoto hlediska není možno nevyslovit problém, který je dnes mimořádně aktuální a bolestný. Po pádu nacistických a komunistických režimů, vybudovaných na ideologii zla, fakticky skončily zmíněné formy ničení. Co však přetrvává i nadále, je legální ničení počatých, ale dosud nenarozených lidských bytostí. A tentokrát jde o ničení, o kterém rozhodli demokraticky zvolené parlamenty, které se odvolávají na civilní pokrok společnosti a celého lidstva.“

Slovo „zničení“ používá papež opravdu pro oba případy. V tomto pojetí se nejedná o srovnání, ný-

brž o pojmové ztotožnění v podstatě identického postupu.

Papež tak vstupuje do nového evropského kulturního boje. Reakce na sebe nedaly čekat. Podle prezidenta Ústřední rady Židů v Německu Paula Spiegla papež nepochopil nebo nechce pochopit, že holocaust a potraty nelze srovnávat. Je prý zásadní rozdíl mezi „továrně praktikovaným masovým vyvražďováním národa a tím, co si ženy dělají se svým vlastním tělem“.

Že si je papež velmi dobře vědom toho, co říká, vyplývá ovšem z dalších pasáží dotyčné knihy:

„Existují další těžké formy porušování Božího zákona. Myslím tím tlak evropského parlamentu, aby byly uznávány homosexuální svazky za alternativní formu rodiny, které přísluší právo adopce. Je dovolené a dokonce nezbytné se ptát zda – třeba ve skrytější a posunutější formě – zde nepůsobí opět nová ideologie zla, která se pokouší využít dokonce

lidská práva proti člověku a proti rodině.“ (...) „Parlamenty, které takové zákony vytvářejí a hlásají, si musí učinit zcela jasno o tom, že překračují svou pravomoc a dostávají se do otevřeného konfliktu s Božím i přirozeným zákonem.“

„Proč se to děje? Jaké jsou kořeny této postsovětské ideologie? Odpověď je zcela jednoduchá: Děje se tak proto, že byl zavržen Bůh jako Stvořitel, jako ten, kdo je původcem a určujícím, co je dobro a co zlo. Byl zavržen pojem toho, co nás v tom nejhlubším smyslu činí lidmi.“

Politik z tábora zelených to pokládá za pobuřování lidu. Není sporu o tom, že máme co do činění s opravdovým kulturním bojem, ve kterém se střetává stará a nová Evropa a do kterého neohroženě zasáhl nemocný stařec z Vatikánu, jak mu káže jeho petrská služba: „Ty jsi Petr a na tě skále zbudují svou církev.“

Podle Die Welt

Katecheze Jana Pavla II. 23. 2. 2005

Draží bratři a sestry!

Zdravím s radostí vás všechny, kteří jste se shromáždili v této aule na obvyklém středečním setkání. Děkuji vám upřímně za vaši přítomnost.

Jsmo nyní na postní cestě, na které nám pomáhá a povzbuzuje nás liturgie, která nás vybízí především k účasti na modlitbě, postu a pokání a k větší solidaritě s bližními, zvláště s chudými a potřebnými.

Otevřeme srdce vnitřním vnuknutím milosti. Egoismus nechť udělá místo lásce, aby nám bylo dáno zakusit radost z odpuštění a vnitřního smíření s Bohem a s bratry.

L'Osservatore Romano
24. února 2005

Božské slzy

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Ta nemoc není k smrti, ale k slávě Boží

Duch Svatý ti dnes nabízí výjimečnou příležitost. Chce ti přiblížit tvého Pána v nejdojemnějším příběhu jeho veřejného působení a ukázat ti zblízka jeho lidskou i jeho božskou tvář. Uvolni své srdce ode všeho, co tě rozptyluje, a následuj ho do Zajordání, kam se Pán uchýlil se svými učeníky před těmi, kteří ho chtěli kamenovat.

Právě mu oznamují, že jeho přítel Lazar je těžce nemocen. Poslové však nepřicházejí k Ježíši s naléhavou žádostí, nýbrž jen se vzkazem: *Ten, kterého miluješ, je nemocen.* Osvoj si důvěru Lazarových sester. Ať na tebe Pán dopustí cokoliv, nesmíš ani na chvíli pochybovat o tom, že tě miluje. Ten, kdo si je jist Ježíšovou láskou, ví dobře, že se na ni může spolehnout.

Ale Pán, který se ihned vydal na cestu s cizím setníkem, aby uzdravil jeho služebníka, v případě milovaného přítele kupodivu nemá úspěch. Překvapuje tě to? Ani to, co se ti může jevit jako největší lidské neštěstí, neděje se bez vědomí Toho, který tě miluje. U něho nikdy nehrozí nebezpečí z prodlení. Posilni své vědomí, že při všem, co Bůh dopouští, jde především o jeho oslavu. Všimni si, že Pán nemyslí přitom jen na ty, jejichž drahý se ocitl v nouzi. Svým otálením chce připravit zvláštní dar i pro tebe: *abys uvěřil.* Na jeho čas a jeho způsob se můžeš vždy plně spolehnout. Vyčkej trpělivě, až přijde jeho hodina a až uslyšíš jeho pozvání: *Pojďte.*

Učedníci nejsou nadšeni Ježíšovým rozhodnutím vrátit se do Judska. Myslí více na vlastní bezpečí než na pomoc bližnímu. Jejich smýšlení je však smýšlení lidské. Nepřátelé se nemohou zmocnit Syna člověka dříve, než se sám z vůle Otce vydá do jejich rukou.

Jakmile se Marta dověděla, že Ježíš přichází, jde mu naproti. Tuto ženu bolestně zasáhla ztráta milovaného. Jistě ti však neujde, jak důstojně snáší svůj hluboký zármutek. Je to plod lásky a důvěry, kterou chová k božskému Příteli. Její srdce jí napovídá, že tam, kam Ježíš přichází, nikdy není nic ztraceno. V takových duších má Pán obzvláštní zalíbení a rád jim svěřuje vznešená tajemství, která vedou k věčnému životu. Právě chvíle zkoušky jsou k tomu nejvhodnější. Duše, která je schopná i v takovém smutku složit Pánu bezvýhradně vyznání víry,

dočká se sama účasti na radosti, jakou svou důvěrou a oddaností působí Bohu.

Zázitek Ježíšovy útěchy je pro Martu výzvou k apoštolátu. Spěchá za sestrou, aby se s ní podělila o plod důvěrného setkání s Ježíšem. I z Mariiných slov můžeš vyrozumět, že po celý čas zkoušky myslela na Pána. On zná důvěrně její slzy. Cítil je již nejen na svých nohou, ale i ve svém srdci. Nyní nastává příležitost, aby na ně odpověděl vlastními slzami. Poklekní zbožně spolu s Marií u nohou Boha, který pláče. *Hle, jak nás miluje!* Seber jeho slzy a ukaž je všem, kteří se nechápavě ptají, jak se Bůh může dívat na lidské utrpení. On sám je prožívá daleko hlouběji a bolestněji než ten, který trpí. *Věříš tomu?*

Aby mohl Ježíš povolát znovu k životu to, co zemřelo, je třeba odstranit kámen. Balvan, který nedostupně uzavírá srdce člověka, je tíže zatvrzelé pýchy, nedůvěry a bezcitnosti. Je nezbytné ho odvalit, protože za ním se skrývá rozklad a mrtvolný pach. Smyslem všeho, co se tu v posledních dnech stalo, i toho, co se děje nyní, je *zjevit Boží slávu.* Děkuji s Ježíšem Otci za všechny takové příležitosti, které ti pomáhají, abys *uvěřil, že jej Otec poslal.* Ještě dříve, než oslaví Otce svým velkým zázrakem, oslavuje ho svým díkůvzdáním. **Prosit o zázrak znamená především děkovat.** Taková modlitba projevuje nezbytnou pokoru, úctu a důvěru a otevírá dokořán brány Boží všemohoucnosti: *Lazare, pojd' ven!*

Blahopřej Lazarovi a jeho zbožnýmestrám k jejich radostnému shledání. Tak Bůh odměňuje víru a lásku svých věrných. Blahopřej také všem, kteří pro toto velké svědectví Boží dobroty a moci uvěřili v Krista. Ale mezi přítomnými svědky zázraku jsou i takoví, kteří neuvěří, protože nedovolili odvalit svůj kámen ani rozvázat šátky své zaslepenosti. *Kdo totiž nemá Kristova Ducha, není jeho.* Nemůže se ani radovat z tak velkých darů, protože je odmítá přijmout.

Již zakrátko budeš opět svědkem Ježíšova pláče, a to nad těmi, kteří *nepoznali čas navštívení,* kteří se zpěčují a nechťejí mu dovolit, aby *otevřel jejich hroby a vyvedl je ven, aby jim vdechl svého ducha a mohli tak oživit.* Nediv se proto, pokud se stále setkáváš s těmi, kteří odmítají uznat Boží znamení. Pros za tyto zaslepené bratry pláčícího Pána se stejnou důvěrou a láskou jako Lazarovy sestry a děkuji Otci, že tě vždycky slyší, aby byl ve všem *oslavěn.*

Bratr Amadeus

Liturgická čtení

1. čtení - Ez 37,12-14

Toto praví Hospodin Bůh: „Hle, já otevřu vaše hroby, vyvedu vás z nich, můj lide, a přivedu vás do izraelské země. Tu poznáte, že já jsem Hospodin, až otevřu vaše hroby a vyvedu vás ven, můj lide! Vdechnu vám svého ducha a ožijete, usídlím vás ve vaší zemi, a tak poznáte, že já, Hospodin, jsem to řekl a vykonal“ – praví Hospodin.

2. čtení - Řím 8,8-11

Bratři! Ti, kdo žijí svému tělu, nemohou se líbit Bohu. Ale vy žijete ne podle těla, nýbrž podle Ducha, jestliže skutečně ve vás přebývá Duch Boží. Kdo totiž nemá Kristova Ducha, ten není jeho. Je-li však ve vás Kristus, tělo je podrobeno smrti kvůli hříchu, ale duch je (plný) života, protože je ospravedlněn. A když sídlí ve vás Duch toho, který z mrtvých vzkřísil Ježíše, pak ten, který vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, probudí k životu i vaše smrtelné tělo svým Duchem, který sídlí ve vás.

Evangelium - Jan 11,1-45

Byl jeden nemocný, Lazar z Betánie, vesnice, kde bydlela Maria a její sestra Marta. To byla ta Marie, která pomazala Pána olejem a utřela mu nohy svými vlasy. Ten nemocný byl její bratr Lazar. Sestry tedy poslaly k Ježíšovi se vzkazem: „Pane, ten, kterého miluješ, je nemocný.“ Když to Ježíš uslyšel, řekl: „To není nemoc k smrti, ale k slávě Boží, aby jí byl oslaven Boží Syn.“ Ježíš měl rád Martu a její sestru i Lazara. Když tedy uslyšel, že je nemocný, zůstal ještě dva dni v místě, kde byl. Potom teprve řekl svým učedníkům: „Pojďte znovu do Judska!“ Učedníci mu odpověděli: „Mistře, nedávno tě chtěli židé ukamenovat – a zas tam jdeš?“ Ježíš na to řekl: „Nemá den dvanáct hodin? Kdo chodí ve dne, neklopýtne, protože vidí ve světle tohoto světa. Kdo však chodí v noci, klopýtne, protože v něm není světlo.“ Po těch slovech ještě dodal: „Náš přítel Lazar spí, ale jdu tam, abych ho probudil.“ Učedníci mu řekli: „Pane, jestliže spí, uzdraví se.“ Ježíš však mluvil o jeho smrti, ale oni mysleli, že mluví o skutečném usnutí. Ježíš jim tedy řekl otevřeně: „Lazar umřel. A jsem rád, že jsem tam nebyl, kvůli vám, abyste uvěřili. Ale pojďte k němu!“ Tomáš – řečený Blíženec – vyzval ostatní učedníky: „Pojďte i my, ať zemřeme s ním!“ Když Ježíš přišel, shledal, že Lazar je už čtyři dny v hrobě. Betánie byla blízko Jeruzaléma, jen asi patnáct honů od něho. K Martě a Marii přišlo mnoho židů, aby je potěšili v žalu nad bratrem. Když Marta uslyšela, že Ježíš přichází, chvátala mu naproti. Marie zůstala v domě. Marta řekla Ježíšovi: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by neumřel. Ale vím dobře i teď, že ať bys žádal Boha o cokoli, Bůh ti to dá.“ Ježíš jí řekl: „Tvůj bratr vstane.“ Marta mu odpověděla: „Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den.“ Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít, a žádný, kdo žije a věří ve mne,

Pokračování na str. 11

Bratr Eliáš

Setkání se stigmatizovaným řeholníkem

Život bratra Eliáše nám připomíná, jak Ježíš velebil nebeského Otce, že skryl svá tajemství před moudrými a chytrými a zjevil je prostáčkům. Mimořádné dary milosti, jimiž se vyznačuje bratr Eliáš, vyžadují jako každé charisma obezřetný přístup a nezbytné ověření ze strany Církve. Jak ukazuje Ingrid Malzahnová ve svém příspěvku, rozvíjejí se tyto dary pod dohledem různých odpovědných představitelů Církve. Co je na těchto darech tak přesvědčujícího, je na jedné straně množství obrácení, která se uskutečnila po setkání s bratrem Eliášem. Na druhé straně je to však hlavní těžiště jeho poslání: bratr Eliáš založil novou řeholní rodinu, nazvanou „Boží apoštolové“. Společenství přijímá mladé lidi, kteří na základě nedostatku lásky od lidí a společnosti ztroskotali a nemají žádnou další perspektivu.

„Rajská vůně“

Když mi náhoda přihrála do ruky knihu o jednom mladém stigmatizovaném mnichu v Itálii, který oplývá podobnými charismaty jako kdysi P. Pio, probudilo to moji novinářskou zvědavost. Kontaktovala jsem italskou autorku Fiorellu Turolli a v půli května 2003 jsem měla to velké potěšení, že jsem v jejím domě v Bergamu při obědě poznala bratra Eliáše od „Božích apoštolů“. Mladý mnich s kulatým obličejem a velkýma hnědýma očima působil prostě, téměř ostýchavě. Kdyby zde nebyly jeho jemné ruce oděné elastickými polorukavicemi, které zakrývají jeho stigmata, mohli bychom ho pokládat za typického italského jižana. Během jídla vanula k mému nosu jemná vůně růží, která jako by vycházela z těla mladého mnicha. Jako autorka knihy o P. Pioví jsem se již fenoménem vůně zabývala, nyní jsem ho však mohla autenticky prožívat a působil na mě oblažujícím způsobem. Když jsem o tom později mluvila s paní Turolli, vysvětlila mi s úsměvem: „Ingrid, to je vůně, která vychází z jeho stigmat...“

Také z ran P. Pia vycházela tato tělesná vůně, jak dosvědčili jeho přívrženci, přátelé, nepřátelé, skeptičtí lékaři a novináři. Spolubratři P. Pia označili toto

tajemné charisma jako „nebeskou vůni“. On sám to nazval „vůní svatosti“, snad aby naznačil, že čistá duše podle Božího obrazu voní Bohu příjemně „jako růže“. Fenomény vůně byly zaznamenány u charismatika bratra Cosima, kterému se údajně několikrát zjevila Panna Maria v jeskyni na pahorku Scoglio.

Charismata obohacují život Církve

Řecké slovo *charisma* znamená v teologickém smyslu působení Božího Ducha, které nepochází ani od samotného člověka, ani z působení svátostí, jako jsou extatická vytržení, mluvení v jazycích a podle Pavla (1 Kor 12–14) moudrost, poznání, dar uzdravo-

vání, prorocké řeči a rozlišování duchů. Charismata často vystupují nebo se posilují ve spojení se stigmaty, tedy se zjevnými ranami ukřižovaného Krista na žijícím těle, které se periodicky bolestně otevírají, ale nezanítí se, nehnisají a nevyžadují lékařské terapie. Mnoho z toho se týká také bratra Eliáše. P. Massimo Fatato Fusarelli, pověřený odborník na dogmatickou christologii, píše v souvislosti se stigmatizovaným bratrem Eliášem, kterého Pán chtěl mít jako prostého mnicha a nikoliv jako kněze: „Je dobré v této obtížné době mít jasno, pokud jde o skutečnost vyvolených duší, které Bůh povolal k tomu, aby svými dary, které obdržely, obohacovaly nesmírný poklad a pestrost matky Církve.“

Počátky stigmatizace

Bratr Eliáš se narodil 20. února 1962 v Apulii jako syn Anny Argentieri a Carmela Elia. Již jako velmi mladý vstoupil do kapucinského kláštera a během noviciátu obdržel stigmata, jejichž pravost potvrdil významný neurofyziolog profesor Marco Merganelli a celá léta je sledoval a pravidelně prověřoval. Od té doby prožívá Eliáš každý rok ve velikonočním období, které předchází čtyřicetidenní půst, znovu Kristovo umučení, přičemž celé jeho tělo vydává

příjemně vonící sérum. Každý pátek se otevírá jeho pět ran za strašných bolestí a po několika dnech se začnou opět hojit a zanechávají po sobě zřetelné jizvy. Ačkoliv se tento jev trvale pravidelně opakuje, svěřil to bratr Eliáš jen několika spolubratřím, aby mohl jít cestou víry a složit časné sliby. Když mu bylo jasné, že jeho rány nejsou „formou operu“, jak si původně myslel, nýbrž že jsou trvalé povahy, upadl do životní krize, protože se necítil zralý k tomu, aby přijal odpovědnost spojenou s takovým vyznamenáním. Po dlouhém vnitřním zápasu opustil proto r. 1994 milovaný klášter v naději, že v běžném všedním životě se všechno opět vrátí k normálu. Podle svého založení si v Bergamu vydělával na živobytí jako pečovatel o nemocné, staré a o vězně. Protože se mu nepodařilo změnit navykly způsob života, obnovoval každý rok soukromě řeholní sliby do rukou ex-priora bratra Evžena Peroliniho OFMCap. Svůj čas rozděloval mezi práci, kostel a pomoc bližním.

Založení řeholní rodiny

Protože jeho stigmata zůstala živější než předtím, přepadala ho stále silnější touha po řeholním životě. Poznal, že se mu nepodaří opustit svého Pána. Aby se dokonale svěřil jeho milosrdenství, odešel na podzim roku 2000 na delší dobu do jednoho kláštera v Toskánsku, kde ho nikdo neznal, aby se podrobil poslední zkoušce, a prosil Pána, aby mu dal na srozuměnou, co od něho žádá. Od svého anděla strážného, který se mu údajně již od počátku stigmatizace ukazoval ve viděních, se dověděl, že má jako poutník žít ve světě a pro svět a současně povolal k životu novou řeholní rodinu, která se má ujímat těch nejchudších, nejslabších a nejvyděděnějších. Toto povolání mělo platit především těm mladým lidem, kteří se na základě nedostatku rodinných a společenských vazeb dostali ve svém životě na scesti

Bratr Eliáš s autorkou článku Ingrid Malzahnovou

bez lásky, bez vedení a bez budoucnosti. Eliáš se svěřil ex-priovi a ten ho povzbudil, aby následoval toto povolání.

Vývoj pod dohledem Církve

S pomocí Boží prozřetelnosti našel Eliáš lidi, kteří podpořili jeho vizi. Uvedli v život nadaci pro koupi a renovaci jednoho starého, rozpadajícího se a již 250 let neobývaného kláštera v Calvi v Umbrii, provincie Terni, který je zasvěcený sv. Františku z Calvi, aby se tam mohl usadit. Od září 2003 zde bratr Eliáš bydlí a žije se svými spolupratry a jednou sestrou podle řehole nově založeného řádu „Božích apoštolů“. Až do oficiálního uznání diecézním biskupem skládá bratr Eliáš své řádové sliby soukromým způsobem, jak tomu bylo 28. prosince 2003 na svátek Panny Marie Božské pomoci u svého přítele Mons. Evžena Martorana, spolupracovníka kurie u církevního soudu římského vikariátu, který byl u něho při jeho pašijích o Velkém týdnu r. 2003 v Římě.

Příslušný biskup v Terni a Narni Mons. Vicenzo Paglia je o božském poslání bratra Eliáše přesvědčen. 28. října 2004 pověřil P. Paola Biniho z Assisi, aby pečoval o bratra Eliáše a pozoroval novou kongregaci „Božích apoštolů“. Do rukou P. Biniho obnovil bratr Eliáš 28. prosince 2004 své sliby. V rámci této slavnosti byl přijat do noviciátu bratr Sergius, čekatel řádu. Jako koncelebrant účastnil se slavnosti také P. Oronzo Saporano OFM z Trevi, spirituál bratra Eliáše. V podstatě je biskup novému společenství nakloněn, ale oficiální uznání zatím v dohledné době nebude ještě následovat.

Zkoušen experty

Již při prožívání pašijí v roce 2003 obdržel televizní novinař Dr. Piero Vigorelli povolení filmovat bratra Eliáše při extázích a tento záznam byl později prezentován v italské televizi.

O Svatém týdnu 2004 byli po celou dobu extází přítomni neurofyziolog prof. Marco Magnelli a teolog Dr. Gino Cadegianini. Cadegianini absolvoval studium na bavorské akademii filmového umění a má diplom jako specialista pro kulturní, náboženská a nadpřirozená témata. Mimo jiné natáčel oceněný film o sv. Františku. Nyní připravuje dokumentární film o bratru Eliášovi. Dále se u něho objevili na Velký pátek 2004 bez ohlášení další dva odborníci z Vatikánu – L. M., konzultor pro svatořečení, specialista na „res mystica“ a odborník v oblasti neurofyziologie, a F. S., psychoterapeut a psychiatr.

V průběhu dne přišel do pokoje bratra Eliáše i bratr Sergio a sestra Dominika. Ti všichni byli svědky, jak po 15. hodině jasným a hlubokým hlasem, který nezněl jako jeho hlas, se modlil modlitbu v aramejském jazyku. Invokace s pomlkami a intonace trvaly asi 30 minut a připomínaly přítomným film Umučení Krista Mela Gibsona. Bratr Eliáš se přitom bil pravou rukou do prsou, držel v ní růženec, plakal a potil se kapkami krve.

Misijní vyzarování

V současné době je zván mnoha farnostmi na modlitební shromáždění s nesčetnými věřícími, kteří přicházejí z celé Itálie.

Fotografie zachycuje bratra Eliáše během extáze o Velikonocích r. 2004

Zázračný obraz

lie. Na jeho přímělu se událo mnoho uzdravení, náhlých obrácení, osvobození od démonů a jiných dnes vědecky nevysvětlitelných jevů, které zkoumá katolická církev, jak je její poslání. Charismatické fenomény patří do oblasti soukromých zjevení a nejsou to tedy obsahy, které by nutně zavazovaly k víře. Mnoho lidí, kteří s těmito fenomény byli konfrontováni, byli jimi tak otřeseni, že se opět obrátili k pravé víře nebo se jejich víra prohloubila a upevnila. Bratr Eliáš sám říká, že stigmata mají misijní charakter a slouží Bohu jako nástroj, aby se k němu lidé opět obrátili.

P. Massimo Fatato Fusarelli napsal o četných případech stigmatizace, kterých v poslední době přibývá: „Když Pán volá duši, aby s ním sdílela jeho utrpení, není to nikdy na její přání, ani proto, aby jí prokázal zvláštní du-

chovní přízeň. On sám si připravuje duši k takové službě a projevuje se skrze ni v čase, který je pro to vhodný. Když vyvolená osoba obdrží takový dar milosti, jako např. bratr Eliáš nebo dříve sv. František a P. Pio, je tím tato osoba otřesena, je z toho zmatená a pokládá se za nehodnou takového vyznamenání a bojuje sama se sebou, dokud nezačne v jasné odevzdanosti chápat Boží vůli a přijímat ji jako vnitřní poznání lásky a utrpení našeho Pána Ježíše Krista k spáse mnoha duší... Když hodnotíme u bratra Eliáše nesčetné milosti, obrácení, uzdravení a exorcismy, které se uskutečnily na jeho přímělu v tak krátkém čase, můžeme snadno vytušit, že ho Bůh chce mít ke službě celé matky Církve na celé planetě.“

Rozpoznávat znamení času

P. Massimo Fusarelli nám proto radí, abychom k takovým darům milosti přistupovali bez predsudků. Spíše nám připomíná různá Kristova slova z Písma svatého: Jestliže dokážete rozpoznávat roční doby, jak to, že nejste schopni poznat toto znamení času? Posuďte sami: strom, který je dobrý, nemůže přinášet špatné ovoce... Zůstaňte sjednoceni, abyste prokazovali slávu mému nebeskému Otcí. Podle toho lidé poznají, že jste moji bratři...

Když se bratra Eliáše během pašijí o Velikonocích 2003 lékaři ptali, s kým to během extází hovoří, prosil vroucně několik dní Pána, aby mu vnukl, co jim má říct. Pak náhle uslyšel hlas: Běž s přítelem do kostela a tam vyfotografujte bílou stěnu. Bratr Eliáš, který mi tento příběh osobně potvrdil, šel s pověřeným lékařem do kostela a vyfotografoval celý film na jedné bílé stěně. Po vyvolání byl na negativu jediný snímek – obraz Ježíše nesmírné krásy, který mezitím již zdobí tisíce domácností v celé Itálii.

Z Kirche heute 2/2005
přeložil -lš-

Obrat směrem k lásce

Známa autorka Gabriela Kubyová, která má charisma oslovení lidská srdce, vydala knížku na téma mládež a sexualita. Ne-se výmluvný titul: „Obrat k lásce - Pro mladé, kterým jde o budoucnost.“ Kubyová chtěla mladým lidem otevřít oči a pohnout je k tomu, aby vystoupili ze zničujícího šílenství sexualizace. Je přesvědčena, že „sexuální osvobození“ vůbec neuspokojuje skutečné lidské tužby, nýbrž okrádá společnost a její kulturu a vrhá ji do smrtelného otroctví. Rápidní stárnutí společnosti ukazuje: „Sexuální revoluce požívá své děti!“

Svou podnětnou knihou povzbuzuje Kubyová mládež, aby plavala proti proudu sexualizace a budovala kulturu života. V následujícím článku je shrnuta základní argumentace nové knihy.

Dvě poslání sexuality

Většina z nás povstala tak, že se muž a žena spojili v pohlavním aktu a jeho důsledku, totiž našemu početí, nijak nebránili. Každý z nás si přeje, aby se rodiče při tom milovali a naše početí vítali s radostí. Každého z nás se bolestně dotýká, jestliže se doví, že jeho početí byla politováníhodná nehoda.

Z této subjektivní perspektivy je možno poznat, že lidská sexualita má dvojí poslání:

- (1) spojit muže a ženu v lásce;
- (2) způsobit existenci nového člověka, tedy zplození potomka.

Jestliže sexualita odpovídá tímto dvěma posláním, lásce a plození, slouží životu.

Každé dítě miluje otce a matku a přeje si, aby se jeho rodiče navzájem milovali a vytvářeli spolu jednotu, které děkuje za svou existenci. Když to rodiče nedělají, vyvolává to u dítěte závažné poškození. Ze subjektivní perspektivy dítěte je zřejmé, že život plodící sexuální láska mezi mužem a ženou vyžaduje pevné spojení a věrnost.

Milovaný, nebo využívaný?

Nejhlubší touhou každého člověka je, aby byl milován a aby miloval. Co je láska? Láska je síla, která spojuje osoby. Sjednocení osob se děje tím, že jeden druhému se svobodně daruje. Když mě ten druhý jen využívá, cítím, že mě nemiluje. To se nezlepší tím,

že i já toho druhého využívám pro své zájmy. Ve stádiu zamilovanosti je to často skryté. Nouzové společenství dvou potřebných není základnou pro manželství. Jestliže ten druhý s určitou vytrvalostí je ochoten z *lásky ke mně* se také něčeho zříct, pak vím s určitostí, že mě miluje. Láska tedy něco stojí.

V dalším používám slovo *láska* jen v tom smyslu, když respektuje důstojnost druhé osoby a vyžaduje kvalitu svobodného sebeobětování.

Karol Wojtyła o zdařilé sexualitě

Když mluvíme o sexualitě, je zde jeden příklad z této oblasti:

„Láska k druhé osobě a altruistický postoj vyžadují, aby při sexuálním aktu muž nedosahoval vrcholu vzrušení sám, ný-

Gabriela Kubyová

brž se spoluúčastí ženy a nikoliv na její účet... Muž si musí být vědom rozdílu reakce mezi mužem a ženou a dosahovat vrcholného bodu sexuálního vzrušení ve stejný okamžik jako žena.“

Někdo by se mohl domnívat, že uvedený citát je z časopisu *Focus* a má titul „Co je třeba vědět o dobrém sexu“. Jenže když citát čteme dále, dostáváme se ke slovům, která jsou ve slovníku velkých médií škrtnuta:

„Toto je totiž akt ctnosti a zdrženlivosti a nepřímou lásky.“ Tyto věty najdete v knize *Láska a odpovědnost* od Karola Wojtyly, dnes papeže Jana Pavla II.

Sigmund Freud: Zvrácený druh sexuality

Jaký vliv to má na kulturu, jestliže je sexualita odtržena od plození a trvalé jednoty lásky mezi mužem a ženou?

Sigmund Freud, kterému sexuální revoluce za mnoho vě-

čí, říká: „Odklon od reprodukční funkce je společným znakem všech druhů perversí. Sexuální aktivitu popisujeme jako zvrácenou (perverzni), když se vzdává cíle plození a pokládá uspokojení žádostivosti za cíl nezávislý na plození“ (Přednášky k úvodu do psychoanalýzy).

Podle Freuda je tedy druh sexuality, jaká je převážně ukázována v médiích a propagována v rodinách a ministerstvem zdravotnictví, v sexuální školní výchově a v časopise *Bravo* šířena mezi dětmi, druhem sexuality perverzni neboli zvrácené.

Pustošivé důsledky „sexuálního osvobození“

„Sexuální revoluce“ je název společenského procesu oddělení sexuality od plození a lásky. Od zavedení pilulky v roce 1960 nastal dramatický a stále rostoucí vzestup rozvodů. Přibližně polovina manželství se rozpadla. Statistiky hovoří o rostoucí depresi, úzkosti, alkoholismu, závislostech všeho druhu, sebevraždách a kriminalitě a vyjadřují v chladných číslech lidskou bídu, která z toho vzchází.

Jestliže se člověk v rodině až do určitého stupně nenaučí milovat, být solidární, přemáhat egoismus, přejímat odpovědnost, řešit konflikty a spojit se s vírou v Boha – kde se to pak má naučit? Zůstane neschopný lásky, nesolidární, egoistický, nezodpovědný, neschopný smířit se, neschopný závazku a svazku, jedním slovem nemocný a vyžadující naléhavě uzdravení. Proto je rodina základem státu a proto naši otcové postavili základní zákon o rodině pod ochranu státního řádu.

Útok na státní ochranu rodiny

Bohužel volení zákonodárci si v posledních 35 letech vytkli za úkol vytvořit zákonnou cestu pro tažení sexuální revoluce: pneumatickým kladivem zákonodárství rozbouřili základy společnosti, aby se lepkavý mor

Autogramiáda - Gabriela Kubyová podepisuje čtenářům svou knihu

sexualizace mohl volně šířit. Klíčové body jsou tyto:

- uvolnění pornografie;
- postupná liberalizace rozvodů;
- povolení potratů;
- uzákonění partnerství homosexuálů;
- uznání prostitute za činnost sociálně akceptovanou;
- uznání práva na adopci v homosexuálních párech.

Přede dveřmi je *antidiskriminační zákon*, který má za cíl trestat jakékoli negativní hodnocení homosexuality, tak jak ji asi hodnotí Siegmund Freud. Začíná úsilí o legalizaci *pedofilie a skupinových manželství*.

Sexuální revoluce požírání své děti

Všechny tyto zákony mají svůj cíl: odpoutat sexualitu od jejího původního poslání a učinit ji prostředkem sebeuspokojení žádostivosti. Jak ukazují průzkumy, skutečné uspokojení se ovšem nedostává, ale přesto vynakládáme k tomu cíle nesmírné oběti – lidské oběti. Jen v Německu je každý rok 300 000 žen, v jejichž lůně vyrůstá dítě, které by za několik měsíců s bezmeznou důvěrou bylo hodno bezmezné lásky, kdyby nebylo ještě za živa z mateřského lůna vytrženo a hozeno do odpadu.

Nám lidem jako jediným tvorbám byla darována svoboda vůle. Jestliže nechceme mít děti, žádný instinkt nás nenutí k sebezáchově. Důsledkem je, že dnešní mladá generace je o třetinu méně početná než předchozí generace. Tomu se říká *demografický zvrat*. Jinak řečeno – sexuální revoluce požírání své děti. Dnes připadá na 100 výdělečně činných lidí 44 důchodců. Za dvacet let bude muset 100 pracujících vydržovat 71 důchodců, pokud ukazatel porodnosti ještě dále neklesne.

Ale právě zde jsme svědky dramatického urychlování: V prvním čtvrtletí 2004 byl ukazatel porodnosti o 25 % nižší než

Co viděla jedna zdravotní sestra

Jedna americká zdravotní sestra se z propagátorky potratů stala jejich velkou odpůrkyní a napsala knihu o svých zkušenostech z potratové praxe. Breda Pratt Shaferová chce svou knihou *Co viděla a slyšela zdravotní sestra* přispět k objasnění toho, co se děje při potratu. Dříve jako svobodná matka neměla žádné skrupule. Doporučovala dokonce svým vlastním dcerám, aby šly k potratu, když nechtěně otěhotněly. Ale pak přijala místo v Centru pro ženskou medicínu v Daytonu (stát Ohio). Tam musela nejen asistovat při potratech, které podstupovaly dospívající dívky, ale zažila to, co podle svého prožitku nazvala krutý způsob vraždění dětí. Při tzv. částečném porodu je dítě vytaženo z mateřského lůna až po šíji a pak lékař otevře jeho lebku a vysaje přístrojem jeho mozek. V listopadu 2003 podepsal prezident Bush zákon, který takovou proceduru zakazuje. Když sestra Shaferová zažila tuto operaci, stala se zastánkyní života.

Její práce přináší ovoce

Začala cestovat po USA a pořádala přednášky. Při nich slyšela mnoho otřesných svědectví, které jí vyprávěly plačící ženy. Stále si při tom říkala: Kéž by lidé mohli slyšet tyto příběhy. Je třeba říkat lidem pravdu. Otevřela si své vlastní internetové stránky www.whatthenursesaw.com a zve muže i ženy, aby jí posílali své zkušenosti s potraty. Dříve než je zveřejní, vyžádá si dovolu jejich autorů, ujišťuje paní Shaferová. Příspěvky jsou uveřejňovány rovněž anonymně. Paní Shaferová je potěšena, že její osvětová práce přináší své ovoce. Poprvé od roku 1973 začíná počet potratů klesat. Od té doby, co nejvyšší soud USA v roce 1973 prohlásil potrat za shodný s ústavou, zahynulo v USA v mateřském lůně podle odborných odhadů 40 milionů dětí.

Kath-net

ve stejném období předchozího roku, narodilo se o 90 000 dětí méně.

Od potratů k eutanazii

Stárnutí obyvatelstva s sebou nese velkou bídu s neúprosnými důsledky, které vedou od potratů k eutanazii. Tento vývoj bylo možno předvídat, jakmile se objevila pilulka, ale nikdo nechtěl slyšet varovné hlasy. Nyní už není možno vývoj v médiích zamlčet, ale je tu zajímavá věc: pravou příčinu není možno pojmenovat. Proč se rodí méně dětí? Protože se jim brání v početi a jsou utráceny, protože homosexuálové děti nerodí a protože, to už se vymyká svobodné vůli, stále více mužů a žen je neplodných.

My jsme si dosud mysleli, že tabu existují jen v primitivních společnostech, nikoliv však v racionálně osvícených. Znamením primitivních společností je, že sexuální uspokojování pudů se

neřídí etickými normami. Ne-ní tedy divu, že u nás vznikají nová tabu.

Prožíváme skutečnost, že odtržení sexuality od jejích dvou funkcí, plazení a jednoty lásky mezi mužem a ženou, vede ke kultuře smrti. To znamená, že sexualita v kultuře života musí opět obě tyto funkce integrovat.

Všechny křesťanské církve to po 1900 let učily. Když se v roce 1960 objevila pilulka, Pavel VI. v jasnozřivé encyklice *Humanae vitae* varoval před důsledky, které jsou nyní daleko horší, než se dalo čekat. Problémem bylo a je, že na katolickou sexuální etiku se pohlíželo jako na těžké jho, které údajně okrádá člověka o to nejlepší z života, totiž o rozkoš z lásky.

Osvobozující poselství Jana Pavla II.

Tento uzel rozvazuje Jan Pavel II. ve věrnosti principu:

S nouzí roste i to, co zachraňuje. V prvních pěti letech svého pontifikátu rozvinul ve 129 katechizích *teologii těla*. Jeho životopisec Georg Weigel mluví o „časované bombě“, kterou bylo změněno pojetí tělesnosti muže a ženy, sexuality a jejich vztahů navzájem a k Bohu.

Papež ukazuje, že sexuální láska má a také může vést k Bohu. To je možné jen tehdy, když je sexualita výrazem vzájemně darující se lásky mezi mužem a ženou a je otevřená svému poslání předávat dále život.

Ve společnosti nemůže dojít k obnově bez obnovy manželství a rodiny, bez uznání plné pravdy o důstojnosti člověka v jeho duchovní a tělesné dimenzi. Teologie těla je osvobozující poselství spásy, které odpovídá na hlubokou touhu lidského srdce a ukazuje cestu z rozčarování, zranění, depresí a ztráty smyslu. Je to protilek proti kultuře smrti.

Mobilizace mladé generace k lásce

Potřebujeme sexuální kontrarevoluci. K tomu nepotřebujeme zbraně, nýbrž rozhodný obrat mladé generace, aby vybědla ze zničujícího šílenství sexualizace. Nejde o to, vrátit se k tradičním neživým formám, nýbrž obnovit manželství a rodinu jako maják života. Kdo se vydá na cestu čistoty, potřebuje rozhodnost a odvahu plavat proti proudu. Odměnou je zajištění, radostnost a síla a s Boží pomocí životní partner, se kterým je možno projít těsné a dusné období, které je před námi.

V Americe zachvátilo hnutí čistoty miliony mladých lidí. Prezident Bush je podporuje miliardovými obnosy. Ví proč: chce, aby Amerika zůstala silným národem. Moje generace plavala proti proudu a bourala. Kdo dnes plave proti proudu sexualizace, buduje kulturu života.

Kirche heute 12/2004
překlad -lš-

George W. Bush

Představitel dynamismu křesťanů v USA

Od samého začátku existencí Spojených států sehrávají křesťanské hodnoty a evangelium rozhodující roli při formování demokracie a zásad vzájemného soužití.

Když přijedou Evropané do Spojených států, je pro ně největším překvapením religiozita Američanů. Průzkumy potvrzují, že 90 % obyvatelstva se přiznává k víře v Boha a 82 % věří, že Ježíš Kristus je Bůh. Každou neděli se více než třetina obyvatelstva účastní bohoslužeb. Liberální, levicové a nihilistické názory (podporující potraty, homosexualitu, eutanazii a antikoncepci) převládají jen u části obyvatelstva a v kruzích novinářů, zpěváků a herců a producentů z Hollywoodu.

Přes masovou propagandu proti volbě G. W. Bushe na místo prezidenta USA věřící Američané se jednoznačně vyslovili pro člověka, pro kterého víra v Krista představuje největší životní hodnotu.

V průběhu televizní debaty kandidátů republikánské strany na úřad prezidenta 13. prosince 1999 ve státě Iowa překvapil George W. Bush svým vystoupením celý svět. Moderátor položil kandidátům otázku: *S jakým filozofem – myslitelem se nejvíce identifikuješ a proč?*

Když přišla řada na Bushe, odpověděl bez váhání: *S Ježíšem Kristem*, a po chvíli dodal: *Protože změnil moje srdce*. Touto odpovědí byli všichni šokováni. Moderátor se ptal dále: *Myslím, že diváci by se chtěli dovědět něco více, jmenovitě jakým způsobem on změnil tvoje srdce? – To je těžké vysvětlit – odpověděl Bush, ale když odevzdáš své srdce a život Ježíši Kristu a přijmeš ho za svého Spasitele, on změni tvoje srdce a tvůj život. A právě to se stalo se mnou.*

Pro politické pozorovatele se takové prohlášení rovnalo poli-

tické sebevraždě. Ale prognózy se nepotvrdily. Velká část americké společnosti přijala s uznáním a obdivem Bushovo vyznání víry stejně jako jeho postoj k potratům, eutanazii a homosexuálním svazkům. Nic nebylo platné ani hysterické pobouření levicových politiků a médií, která proti němu spustila masovou kampaň. Američané zvolili Bushe jako 43. a 44. prezidenta Spojených států, protože mají důvěru k člověku, pro kterého víra a modlitba představují nedílnou součást jeho života. Můžeme odmítat válku v Iráku, ale jedno je nesporné, že současný prezident USA je autenticky věřícím člověkem a modlícím se křesťanem, který se snaží ve svých rozhodnutích řídit zásadami evangelia.

Člověk modlitby

Jako prezident největší světové mocnosti hovoří George W. Bush při nejrůznějších příležitostech o víře s upřímností a přesvědčením způsobem, se kterým jsme se dosud málo setkávali. Mluví tak při veřejných vystoupeních a bez ostychu mluví o své víře v Ježíše Krista, o hodnotě a ceně modlitby, o Boží prozřetelnosti a o křesťanských kořenech Ameriky.

Mnohokrát dal na srozuměnou, že **zdrojem jeho síly a inspirace při přijímání rozhodnutí je kontakt s Bohem v modlitbě**. V interview pro *Fox News* prezident řekl: *Modlím se každý den a modlím se na různých místech. To znamená, že se modlím ve své kanceláři, v ložnici... Mnoho se modlím tak, jak mě inspiruje a vede Duch Svatý. Víra je nedílnou součástí mého života.*

Když jednou vstoupil kurýr do prezidentské kanceláře, aby předal osobně důležitou zasilku, byl velice udiven, když našel prezidenta, jak se modlí a leží přitom na zemi v úplné oddanosti a pokoře před Bohem.

Bushovi spolupracovníci zdůrazňují jeho velkou sebekázeň. Každý prezidentský den je tak naplánovaný, aby v něm byl čas na práci, modlitbu i odpočinek. Kromě každodenní osobní modlitby najde si Bush čas k četbě Písma svatého. Bibli si rozdělil na 365 úryvků a každý den přečte jeden z nich. Tak během roku přečte celé Písmo. V době odpočinku uběhne každý den 3 míle. Všichni shodně tvrdí, že se vyznačuje rozhodným charakterem, ale současně příjemnými a radostnými způsoby.

Korespondent BBC ve Washingtonu Justin Webb referoval z Bílého domu: *Nikdo ne-*

tráví tolik času modlitbou jako G. W. Bush. I u pracovníků Bílého domu je možno objevit ducha modlitby. Každý den je možno potkat na chodbách úředníky, kteří nosí u sebe Bibli. Tento postoj natolik inspiroval pracovníky Bílého domu, že spontánně vznikly v různých odděleních modlitební skupiny, které se scházejí každý týden k společné modlitbě. Takových setkání se účastní na 200 pracovníků. Schůze Bushova kabinetu vždy začínají modlitbou, kterou vede nejčastěji sekretář. Nejbližší spolupracovníci prezidenta, jako John Ascroft, Condoliza Rice či Don Evans, sekretář pro obchod, jsou lidmi hluboké víry.

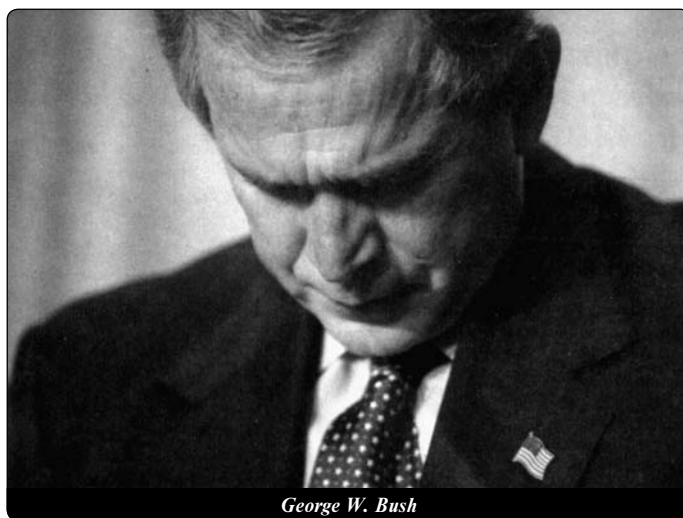
Prezidentova úcta k lidskému životu od okamžiku početí až do přirozené smrti, jeho výzvy k soucitu a k pomoci potřebným a také vděčnost za modlitbu na jeho úmysl oživily v americké společnosti vzájemnou solidaritu, ducha modlitby a víru v Boží prozřetelnost.

Bush mnohokrát zdůraznil důležitost modlitby pro dějiny celého národa: *Naše země byla založena velkými a moudrými lidmi, kteří byli zběhlí v jazyku pokory, chvály i prosby. V celých našich dějinách jsme se při ohrožení utíkali k modlitbě. Naše země byla uchráněna od mnoha nebezpečí, zla a bludů díky modlitbě* (Presidentia Prayer Breakfast 2001).

Jindy řekl: *Doufáme v Boha vždy, protože je naším útočištěm a silou, vždy přítomnou pomocí v době zkoušky. Věříme, že bdí nad naším životem a naším národem. Vkládáme do něho nadále všechnu svou důvěru* (31. srpna 2002).

Nebojte se věřících osob

Prezident Bush se svým postojem a výroky snaží přesvědčit všechny, kdo se obávají vlivu věřících osob, že jejich strach je neodůvodněný. V rozhovoru pro *Ladies Home Journal* řekl: *Věřících osob se nemusíte obávat. Bible vyzývá k lásce, odpu-*

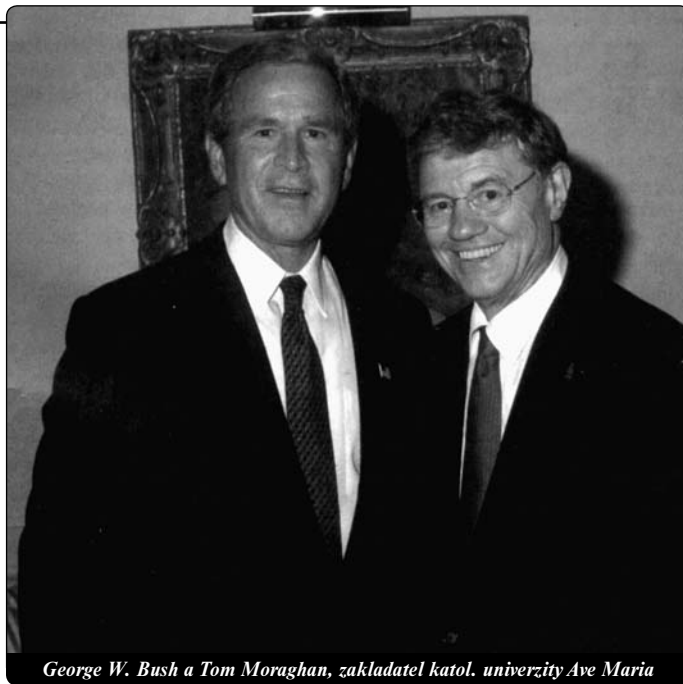
George W. Bush

tění a soucitu... Právě tyto hodnoty jsou základem mé politiky ve vztahu k AIDS a jiným problémům.

Hned na počátku své první kadence Bush ustanovil Kancelář iniciativ opírajících se o víru (Faith-Based Initiatives). Tím způsobem zaangažoval ke společné práci různé charitativní a jiné náboženské skupiny, které se zabývají řešením sociálních problémů, jako jsou chudoba, narkomanie, alkoholismus, pornografie a těhotenství nezletilých, AIDS a nakažlivé pohlavní nemoci. Federální úřad chrání, koordinuje a finančně podporuje všechny církevní organizace, které se angažují v oblasti různých sociálních problémů.

George Bush je přesvědčen, že nejlepší vládní programy proti sociální patologii jsou předem odsouzeny k nezdaru, pokud těsně nespolupracují s církvemi, náboženskými a nevládními organizacemi. Aby program byl účinný, musí změnit postoje lidí, a to samotné projekty a zákony nedokážou. *Kdyby zákony samy způsobily, že se lidé změní a začnou se milovat, ihned bych je podepsal*, řekl Bush. *Kdyby to záleželo pouze na množství prostředků, ihned bychom schválili takový „rozpočet lásky“, ale pravda je taková, že láska se rodí v lidských srdcích.* Prezident je přesvědčen, že pouze tehdy, když se otevřou Bohu vírou a modlitbou, mohou lidé změnit svůj život. Nezastupitelnou roli v tom sehrává duchovenstvo a věřící lidé. Vláda má povinnost je podporovat a chránit jejich náboženskou a sociální činnost.

Na setkání s představiteli charitativních akcí 15. května 2003 prezident řekl: *List sv. Jakuba nám připomíná, že víra bez skutků je mrtvá. Tím, že miluješ bližního, jak bys sám chtěl být milován, dokazuješ každý den, že tvoje víra je živá. Skutky a modlitbou jste vytvořili vlastní armádu soucitu. Životem z víry přinášíte naději těm, kteří ji nejvíce potřebují...*

George W. Bush a Tom Moraghan, zakladatel katol. univerzity Ave Maria

Bush vyčlenil značné finanční prostředky na podporu hnutí mládeže, která propagují mezi mladými lidmi předmanželskou čistotu. Současně zadržel dotace pro organizace podporující umělou antikoncepci.

V červnu 2003 odejel Bush do Ugandy, kde vládní program sexuální zdrženlivosti před manželstvím vedl k radikálnímu poklesu onemocnění AIDS. Prezident Bush oznámil, že určil 15 miliard dolarů pro africké země na boj proti AIDS. *Věřím, že Bůh nás vyzývá k činnosti. Jsme odpovědní za to, abychom pomáhali bližním, kteří jsou v nouzi, bratřím a sestrám v krizi*, řekl prezident při té příležitosti.

Cesta víry

Cesta ke zralosti víry je pro George W. Bushe dlouhá a namáhavý proces. Sám potvrdil, že nejdůležitějším zdrojem jeho víry byla atmosféra hluboké vzájemné lásky, která panovala v rodinném domě. Prarodiče Dorothy a Prescott Bushovi a rodiče Barbara a George W. H. Bush byli lidmi hluboce náboženskými, denně se modlili a pravidelně chodili do kostela. Učili své vnuky a děti, aby se vystříhali egoismu a milovali všechny lidi bez ohledu na jejich vzhled, postavení a původ.

George W. Bush se narodil 12. června 1946. V prvních le-

tech manželství neměli jeho rodiče lehké podmínky, obývali byt, kde se o koupelnu museli dělit s jednou matkou a dcerou, které se živily prostitucí. George Bush byl ministrantem a velmi rád posluhoval v episkopálním kostele sv. Martina v Houstonu. Střední školu absolvoval v r. 1964 v Andoveru. Prezident měl jednu sestru a tři bratry. John je v současnosti guvernérem na Floridě a před několika lety konvertoval do katolické církve. Jedna sestra mu zemřela ve čtyřech letech na leukémii. Především rodiče zaselí svým dětem do srdce semeno víry v Boha svým příkladem vzájemné lásky. George napsal: *Maminka a táánek nás vždy milovali, bez vzruchu a bez ptaní. Mluvili o své lásce a žili ji každý den.*

George začal univerzitní studium v Yale. V době studia prožil krizi víry. Střetl se s knězem a přestal chodit do kostela. Nerozloučil se však s Biblií. Byl mezi kolegy velmi oblíbený, miloval sport, byl oblíbený u děvčat, ale holdoval alkoholu. V roce 1968 vstoupil jako dobrovolník k vojenskému letectví. S velmi dobrým výsledkem ukončil pilotní školu a létal dva roky na armádní stíhačce.

V roce 1977 poznal Lauru Welchovou. Po třech měsících známosti měli v metodistickém kostele v Milandu svatbu. V té

době George požívá nadměrně alkohol, silně kouří a je vulgární. Zlomem v jeho životě bylo setkání s potulným misionářem Arturem Blessitem. Nermalou roli sehrála rovněž rozmluva s kazatelem Billem Grahamem. Od té doby začíná Bush v každodenní modlitbě navazovat styk s Kristem. Touží ho poznávat a jít v jeho šlépějích. Vytrvalá modlitba a četba Písma svatého a náboženských knih otevírá jeho srdce působení Ducha Svatého. Tak se dokonává proces duchovní proměny, prohloubení víry a připodobnění ke Kristu. V červnu 1986 se rozhodne skoncovat zcela s alkoholem a po několika letech i s kouřením. Těmto rozhodnutím zůstává dodnes věrný.

V té době se Bush začíná řídit zásadou, že křesťan musí vždy přinášet pomoc potřebným. Začal tedy aktivně působit v charitativních náboženských sdruženích. V roce 1988 byl jeho otec zvolen prezidentem USA. Během volební kampaně se o něho začala zajímat členka štábu, mladá a velmi atraktivní žena. Její návrhy odmítl Bush tak rozhodně, že se cítila uražena. Postěžovala si jednomu prominentnímu politikovi, že s ní bylo nelaskavě jednáno. George odpověděl: *Mám svou ženu, a proto o ni nemám zájem. To je dobře, že se zlobí. Nejdůležitější je, že pochopila můj vzkaz.*

George Bush se rozhodl v roce 1993 kandidovat na guvernéra Texasu. Toužil totiž vyvolat kulturní změnu, že osobní svoboda je svázaná také s osobní odpovědností. Chtěl zachránit mladé pokolení a naučit ho, že láska a osobní kázeň jdou ruku v ruce. S převahou zvítězil ve volbách v roce 1994 a stal se guvernérem Texasu. Za svůj program si zvolil službu lidem a za heslo text z 1. listu sv. Pavla Korintňanům: *Ať se na vás každý dívá jako na Kristovy služebníky... Když někdo něco spravuje, žádá se od něho, aby byl spolehlivý* (4,1-2). V době svého

KANADSKÝ QUEBEC SE STÁVÁ HROBEM NENAROZENÝCH DĚTÍ

Podle oficiální statistiky připadalo v kanadské provincii Quebec na 100 porodů v roce 2002 43,7 potratů. Oznamilo to Radio Canada. Ještě před deseti lety činil tento poměr 27,2:100. Horší situace je jen v Rusku (62,6 potratů na 100 porodů) a ve Vietnamu (43,7:100). Průměr v celé Kanadě činí 32,1 na 100 porodů. V USA byl ve stejném období poměr 25:100 a ve Francii 18:100.

* * *

Polský sejm zamítl 193 hlasy proti 183 návrh zákona na legalizaci potratu do 12. týdne těhotenství. Církev označila plánovanou změnu za „zločin proti národu“.

Dosavadní zákon umožňuje potrat jen v případě ohrožení života matky, v případě těžkého poškození plodu, při znásilnění a incestu. Církev rozeslala všem poslancům dopis, ve kterém označila plánovanou změnu za zločin proti národu. Proti plánované změně se postavilo i mnoho politiků a skupiny ochránců života.

POZDNÍ LÍTOST

Populární německá zpěvačka Michelle uvedla v interview pro časopis *Focus*, že podstoupila potrat svého dítěte. Prohlásila, že se za tento skutek velice stydí a lituje ho.

SMRTÍČÍ CHŘIPKA

Vlna smrtičí chřipky zasáhla klášter cisterciacek v Eschenbachu ve Švýcarsku a vyžádala si smrt čtyř sester. Další sestry leží v nemocnici. Klášter se nachází v pozdně gotické budově a byl založen v roce 1584. Institut Roberta Kocha v Berlíně se obává, že počet smrtelných obětí chřipky půjde v Německu v průběhu čtyř až šesti týdnů do tisíců.

BLAHOŘEČENÍ CHARLESE DE FOUCAULDA

Francouzský kněz Charles de Foucauld bude prohlášen za blahoslaveného letos o svatodušní neděli. Spolu s ním bude prohlášeno za blahoslavené 7 španělských mučedníků a jedna řeholnice. Foucauld pocházel z významné šlechtické rodiny a byl důstojníkem francouzské armády. Pohled na modlícího se muslima na něho tak zapůsobil, že se obrátil, vstoupil k trapistům a v roce 1901 byl vysvěcen na kněze.

V roce 1905 odešel jako misionář na Saharu a žil jako poustevník u Tuaregů v pohoří Hoggar. Sestavil slovník domorodé řeči, psal básně a přísloví. V r. 1916 byl zavražděn jedním povstalcem. Nestačil uskutečnit plán založit řeholní řád. Podle jeho idejí vzniklo v roce 1936 společenství „Malí bratři Ježíšovi“ a v roce 1939 „Malé sestry Ježíšovy“. Žijí v malých společenstvích a věnují se světským zaměstnáním.

Kath-net

Brokera, ve kterém bezmála vždyval k odstranění G. W. Bushe. Napsal: *2. listopadu se bude celý civilizovaný svět modlit, aby Bush prohrál. Pravděpodobně ale stejně vyhraje a vyřeší tak navždy otázku, že Bůh neexistuje. Svět propadne na další čtyři roky do idiotismu, arogance a bezuzdné krvežíznivosti. Pak uvádí jména tří prezidentských vrahů v USA a dodává: Kde jste, když vás tak potřebujeme? (**

Tato výzva k politické vraždě se nesetkala s ohlasem u zastánců pokroku a demokracie, která je pohroužena do oparu nihilismu v „civilizované“ Evropě.

V červnu 2001 se Bush setkal s ruským prezidentem Putinem a během rozhovoru se neopomenul dotknout otázky víry. Putin se při té příležitosti svěřil Bushovi, že stále nosí pravoslavný kříž, který mu dala jeho matka. Vyprávěl zajíma-

úřadování ve spolupráci s církevními jednotami uváděl v život program prevence a boje s narkomanií, rehabilitace vězňů a omezení potratů.

I v druhé kadenci jasně zviřil. Během bohoslužby v roce 1999 začíná citit, že se má ucházet o úřad prezidenta Spojených států. Z té doby pochází jeho promluva o víře:

Víra je základem našeho života. Dává nám ducha a srdce, které ovlivňují všechno, co děláme. Ukazuje nám cíl napravování omylů, chrání rodinu a vychovává děti, protože je učí hierarchii hodnot. Víra formuje svědomí, abychom byli uctívající také tehdy, když nás nikdo nesleduje. Víra mění způsob života lidí. Víím to z vlastní zkušenosti, protože ona změnila můj život.

George Bush po vyhraných volbách na prezidentský úřad potvrdil, že pokládá svůj politický život za cestu víry: *Nemohl bych řídit stát, kdybych nevěřil v Boží plány, které překračují všechny lidské záměry.*

Znamení odporu

Pro většinu Američanů se postava víry jejich prezidenta stala zdrojem povzbuzení a inspirace. Jsou však i takoví, pro které je důvodem nespokojenosti a dokonce zlomyslné kritiky. Evropští novináři opakovaně napsali, že Bush má obsesi v oblasti náboženství, že se dívá na politiku teologickými brýlemi.

Pro propagandisty morálního nihilismu v Evropě se stal prezident, který hájí křesťanské hodnoty a vystupuje proti potratům, eutanazii a homosexuálním svazkům, obzvláště nepohodlný. Stal se ještě více nebezpečný, když se vyslovil pro úplný zákaz potratů a pro zápis do ústavy, že manželství je Bohem ustanovené spojení muže a ženy. Před posledními prezidentskými volbami rozpoutala levicová ateistická média hysterickou kampaň proti Bushovi. The Guardian den před volbami přinesl článek Charlieho

vý příběh, který se ke kříži poji. V kanceláři Putina propukl požár a zničil většinu jeho osobních věcí. Putin poručil hasičům, aby se vrátili do zničené kanceláře a našli tam jeho kříž. Podařilo se to a Putin ho od té doby nosí na krku. Bush to komentoval větou... *Jsi tedy blízko života věčného.*

Po barbarském útoku 11. září 2001 Bush spontánně citoval Písmo svaté: *Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem (Řím 12,21). Řekl mimo jiné: Boží znamení nejsou vždy taková, jak je očekáváme. Z této tragédie jsem se poučil, že Boží plány nejsou vždy plány našimi. Bůh nás ovšem ujišťuje: „V tom všem skvěle vítězíme skrze toho, který si nás zamiloval. A já jsem přesvědčen: ani smrt, ani život, ani andělé, ani knížata, ani nic přítomného, ani nic budoucího, ani mocností, ani výška, ani hloubka a vůbec nic stvořeného nás nemůže odloučit od Boží lásky v Ježíši Kristu našem Pánu“ (Řím 8,37-39).*

Později v této souvislosti řekl: *Víme, že utrpení je dočasné a naděje věčná. Víra nás učí pokore a skrze pokoru toleranci. Když jsme v sobě poznali Boží obraz, musíme ho rozpoznávat v každé lidské bytosti. (...) Víra nám neslibuje, že nebude utrpení, ale slibuje nám přítomnost lásky. Pak můžeme být při každém kroku klidní, protože víme, že utrpení posiluje vytrvalost a vytrvalost tvoří charakter, rodí naději, která nemůže zklamat (7. února 2002).*

Toto vyznání víry je povzbuzením pro všechny křesťany v Evropě, aby neustupovali nihilistům a ateistům, ale bránili své drahocenné křesťanské dědictví.

*Z Mihujeie się 1/2005
přeložil -lš-*

(*) Cit. podle: Krystyna Grzybowska. Nie wystarczy dobrobyt, Rzeczpospolita 17. 11. 2004

JÁ JSEM TICHÝ A POKORNÉHO SRDCE (Mt 11,20)

Ježíš pro svou lásku jde vstříc pyšnému, domýšlivému, aby ho uvedl do svého Srdce.

„Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce.“ Ne-přišel jsem, abych učil vědám ani slavným triumfům, přicházím učit trpělivosti a pokoře. To je podobnost, kterou chci, abys měl se svým Ježíšem, který neláme nalomenou třtinu, ani nehasí doutnající knot...⁽⁵⁹⁾ Přišel jsem na svět, abych dobře činil.⁽⁶⁰⁾ Moje Srdce se soužilo pro každou nevďěčnost a vyléval jsem poklady lásky na nemocné, nešťastné a hříšníky.

JÁ JSEM (11)

Řekl jsem: *Lito je mi zástupu*⁽⁶¹⁾ a rozmnožil jsem na poušti chléb. *Chceš být zdrav?*⁽⁶²⁾ ptal jsem se ochrnuého.

Těšil jsem, odpouštěl a miloval, rozdával jsem se všem. A protože čas mého života byl krátký na to, abych uspokojil všechny potřeby a učinil srdce šťastnými, zůstal jsem v Eucharistii a stal jsem se chlebem pro tvou lásku.

Beze mne nemůžete činit nic⁽⁶³⁾, a proto jsem v Eucharistii, abyste žili ve spojení se mnou. *Přijímání nejen smazává všední hříchy, ale osvobozuje od nedostatků každého dne.*

Já jsem síla v tvých slabostech a uskutečňuji opravdové zázraky lásky v těch, kteří mě přijímají, a dodávám jim sílu a svěžest, aby dosáhli svatosti. Přibliž se k tomuto úplnému spojení dvou, kteří se hledají, setkávají a činí společným všechno to, co jsou a co mají.

Ctnost je snadná pro ty, kdo jsou se mnou spojeni, přibliž se s čistotou a pokorou milovaného učedníka; pro toho, kdo miluje,

jiné potřebné je stát se ničím a ztratit se v Božím Srdci.

Slyšíš mě ty, kterého tak miluji? Po čem toužíš, co bys nemohl najít ve mně? *Přiď* a řekni mi, že chceš, abych tě uzdravil, abych ti vrátil zdraví; že je ti líto tvých hříchů, abych ti je odpustil; že mě miluješ, ano - *že mě miluješ, a to mi stačí, abych přišel k tobě, abych setřel tvé slzy a spojil celou tvou bytost se mnou.*

Děkuvzdání

Srdce Ježíšovo, učíš mé srdce podobné Tvému! Předej mi svou mírnost a svou pokoru.

Přišel jsi, abys přinesl na zem oheň⁽⁶⁴⁾, a co jiného chceš, než aby svět hořel láskou?

Ježíši, žádám Tě, aby všechno mé vzrušení a mé city byly jako Tvoje.

Dej mi sílu trpět s trpělivostí a pokorou a spolupracovat tak na spáse svých bratří.

Ó Maria, milá, sladká a láskyplná Matko, vypros mi od Ježíše, aby vylil na mě všechno své požehnání, které vysílá na svět skrze Eucharistii, abych se stal odrazem jeho mírnosti a jeho pokory.

Myšlenky pro život

Hněv je chladný a mrazí. Když se rozzlobíš, počítej do deseti, než promluvíš; když propadneš hněvu, počítej až do sta.

Nic se nešíří s větší rychlostí mezi údy rodiny a společenství než chlad, lhostejnost a malomyslnost.

Předsevzetí

Ježíši, dnes budu ovládat sám sebe, abych se stával mírný a pokorného srdce, plný lásky a radosti.

■ Ježíši, obětuji Ti dnes mnoho úkonů trpělivosti za diecézní kněze.

■ Ježíši, kéž rodiny žijí ve světle Tvého slova.

⁽⁵⁹⁾ Mt 12,20

⁽⁶²⁾ Jan 5,6

⁽⁶⁰⁾ srov. Sk 10,38 ⁽⁶³⁾ srov. Jan 15,5

⁽⁶¹⁾ Mt 15,32

⁽⁶⁴⁾ Lk 12,49

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ „RODINA SV. ZDISLAVY“ KRÁČÍ VSTŘÍC OPUŠTĚNÝM DĚTEM

V rámci projektu „Nový domov s mámou a tátou“ stavi naše sdružení v Beskydech s pomocí darů dobrodinců a nadací rodinné domky, kde děti najdou nejen domov, ale především lásku pěstounů.

První rodina žije v Hutisku-Solanci se sedmi dětmi, druhá rodina v Rožnově pod Radhoštěm se šesti dětmi bude přijímat děti další. Třetí domek v Trojanovicích se dokončuje a čeká na něj pětičlenná sourozenecká skupina dětí s novou rodinou. Sdružení spolupracuje také s rodinami ve svém okolí, které přijaly opuštěné děti do svých domovů.

Novou mámu a tátu hledají další desítky dětí z domovů a ústavů. Na bývalé faře v Žichlínku u Lanškrouna se dokončuje výstavba rodinného domku pro opuštěné děti. Je to čtvrtý dům projektu „Nový domov s mámou a tátou“.

Rodiny nezůstávají samy ve svých problémech a sdružení využívá v plné míře své pověření k výkonu sociálně-právní ochrany dětí, které nám bylo uděleno Krajským úřadem ve Zlíně.

Celá odborná péče pod vedením dětské psychologičky prof. Koluchové směřuje ke zlepšení funkčnosti a odolnosti pěstounské rodiny. Snažíme se také pomáhat při řešení vývojových a výchovných problémů dětí v zátěžových situacích rodiny. K tomu slouží dvakrát ročně pořádané vzdělávací a poradenské pobyty pro pěstouny a děti.

Těšíme se na nové rodiny a děkujeme za vaši pomoc a podporu.

Rodina sv. Zdislavy, občanské sdružení, 756 62 Hutisko-Solanc 395, mobil 724 127 500, e-mail: olga.michutova@seznam.cz

Komerční banka a.s. Rožnov pod Radh., č. ú. 9540060267/0100, v. s. 777.

LITURGICKÁ ČTENÍ - pokračování ze str. 3

neumře navěky. Věříš tomu?“ Odpověděla mu: „Ano, Pane, věřím, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět.“

Po těch slovech odešla, zavolala svou sestru Marii stranou a řekla jí: „Mistr je tu a volá tě.“ Jak to Marie uslyšela, rychle vstala a šla k němu. Ježíš totiž dosud nedošel do vesnice, ale byl ještě na tom místě, kam mu Marta přišla naproti. Když uviděli židé, kteří byli u Marie v domě a těšili ji, že rychle vstala a vyšla, šli za ní; mysleli si, že jde k hrobu, aby se tam vyplakala. Jakmile Marie došla tam, kde byl Ježíš, a uviděla ho, klesla mu k nohám a řekla mu: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by neumřel.“ Když Ježíš viděl, jak pláče ona a jak pláčou i židé, kteří přišli zároveň s ní, v duchu byl hluboce dojat, zachvěl se a zeptal se: „Kam jste ho položili?“ Odpověděli mu: „Pane, pojď se podívat!“ Ježíš zaplakal. Židé říkali: „Hle, jak ho miloval!“ Ale někteří z nich řekli: „Copak nemohl ten, který otevřel oči slepému, také dokázat, aby on neumřel?“ Ježíš byl znovu hluboce dojat a přišel ke hrobu. Byla to jeskyně a na ní ležel kámen. Ježíš řekl: „Odstraňte ten kámen!“ Sestra zemřelého Marta mu namítla: „Pane, už zapáchá, vždyť je tam čtvrtý den.“ Ježíš jí odpověděl: „Řekl jsem ti přece, že budeš-li věřit, uvidíš slávu Boží.“ Odstranili tedy kámen. Ježíš obrátil oči vzhůru a řekl: „Otče, děkuji ti, že jsi mě vyslyšel. Já jsem ovšem věděl, že mě vždycky vyslyšíš. Ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem mě, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal.“ Po těch slovech zavolal mocným hlasem: „Lazare, pojď ven!“ Mrtvý vyšel, ovázan na nohou i na rukou pruhu plátna a s tváří omotanou šátkem. Ježíš jim nařídil: „Rozvažte ho a nechte odejít!“ Mnoho z těch židů, kteří přišli k Marii a uviděli, co (Ježíš) vykonal, v něj uvěřilo.

Jak zachránit hynoucí Evropu?

Žijeme v Evropě, jejíž představitelé nechtějí, aby v preambuli evropské ústavy byla zmínka o Bohu a odvolání na křesťanské kořeny Evropy. Neří možno racionálně vyložit, proč evropští intelektuálové, politici a novináři projevují takovou alergii či přímo nenávisť vůči křesťanství. Proč se nyní evropská kultura staví s takovým pohrdáním ke křesťanské náboženské tradici? Proč Evropa směřuje k demografické sebevraždě a systematicky se vyliňuje? V osmnácti evropských státech je větší počet úmrtí než porodů a děje se tak proto, že národy odhodily křesťanský systém hodnot a oddaly se hedonistické civilizaci smrti, ve svých ústavách sankcionují nevázanost, pornografii, zabití nenarozených dětí, eutanazii, rozpad rodiny atd.

Tento proces degenerace se ustavičně prohlubuje. Univerzální hodnoty, které přinesl Kristus a které hájí každého člověka, jeho právo na život a na svobodu svědomí, jsou vytlačovány ateistickým humanismem, podle kterého lidská svoboda nemůže existovat vedle Boha. Ateistický humanismus nese s sebou smrtonosné důsledky pro celou Evropu. Je nelidský, nihilistický a směřuje k strašné formě totalitarismu, jaký Evropa zažila již ve XX. století ve fašistickém a marxistickém vydání.

Objevují se první pokusy zavést novou ateistickou ideologii v Evropské unii a to má za následek, že křesťané se postupně stávají občany druhé kategorie. Svědčí o tom postoj levicových poslanců Evropského parlamentu, kteří rozhodli, že Rocco Buttiglione není morálně způsobilý plnit funkci evropského komisaře jen proto, že je praktikujícím katolíkem a zastává stejný postoj k homosexualitě jako Katechismus katolického náboženství. Taková kritéria by nesplňovali ani sami zakladate-

lé Evropské unie Adenauer, De Gasperi a Schumann, kteří změřili v pověsti svatosti.

Vyloučení zmínky o Bohu z evropské ústavy není náhodné. Je to vyznání ateismu, který hlásá nihilismus. Nihilismus je největším ohrožením Evropy, je to smrtelná choroba, která zahrnuje tradiční model rodiny, aktivně podporuje homosexuální svazky, potraty, eutanazii atd. Křesťané nemohou odstoupit z boje o svobodu, rodinu, demokracii, křesťanskou duši Evropy, o návrat k základním mravním hodnotám, které brání důstojnost každého člověka. Vrahové křesťanství a demokracie nemohou zvítězit. Oni chtějí budovat Evropu bez Boha. Již Fjodor Dostojevskij však varoval: *Jestli se člověk jednoho dne pokusí, ať je to kdekoliv, budovat svobodný život na ateismu, vytvoří něco tak strašného, tak slepého a nelidského, že se celá budova zhroutí pod tíhou lidských prokletí.*

Jaká je vyhlídka přemoci smrtelnou nemoc nihilismu v evropských zemích? Jediným lékem a záchranou je obrácení a návrat k Bohu. Svědčí o tom příklad USA či přinejmenším Ugandy.

Národní hnutí modlitby v Ugandě

Po pádu Aminova režimu v roce 1979 a po krvavé občanské válce byla Uganda tak hospodářsky a morálně zpus-

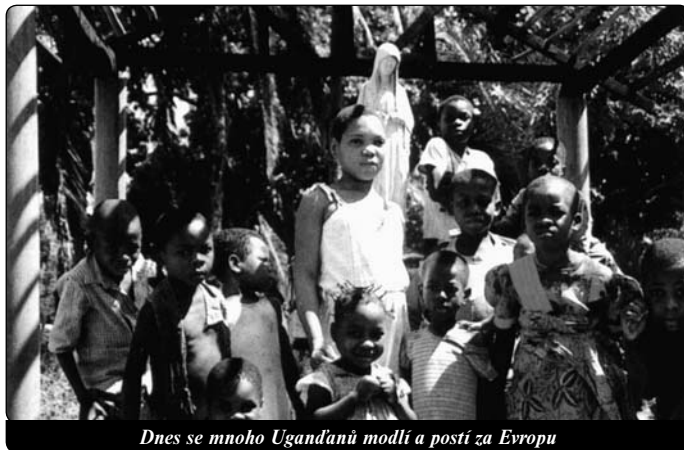
tošena, že situace vypadala jako lidsky beznadějná. Zavládla strašná korupce a celkový hospodářský úpadek. Na 25 % obyvatelstva onemocnělo na AIDS a existovaly prognózy, že do roku 1997 zemře na tuto chorobu 60 % Ugandanů.

Na počátku 90. let se v zemi ujali vlády hluboce věřící křesťané, kteří spatřovali jedinou záchranu své země v Božím zásahu. Prosili všechna existující křesťanská vyznání o velkou modlitbu za záchranu vlasti. Tak se zrodilo r. 1995 Národní hnutí modlitby za záchranu vlasti před sebezničením. V katolických kostelech byla zahájena ustavičná adorace před Nejsvětější Svátostí. Do této modlitby se zapojil celý národ, počínaje ministry, poslanci, manažeři, úředníci, lékaři až po nejprostší lidi. Na ministerstvech, nemocnicích, úřadech, školách, v městech i vesnicích byly založeny modlitební skupiny. Lidé se začali každý den modlit, číst Písmo svaté, praktikovat půst a uvádět evangelium do života. Poslanci a členové vlády se rozhodli, že se budou modlit před přijetím rozhodnutí a účastní se každý rok týdenních exercícií opřených o modlitbu, půst a biblické studium. Lidé se začali masově obracet, odřekli se polygamie, začali praktikovat sexuální zdrženlivost. Vláda vyzvala k akci pomoci sexuální zdrženlivosti před vstupem do manžel-

ství a bez propagace kondomů ve spojení s celonárodní modlitbou dosáhla výsledků, které udivují celý svět. Statistika Světové zdravotnické organizace potvrzuje, že Uganda je zemí, která zaznamenala největší úbytek infekcí virem HIV a největší úbytek nakažlivých pohlavních chorob. Procento těhotných žen nakažených HIV klesl z 21,6 % v roce 1991 na 6,1 % v roce 2000. Největší pokles infekcí byl konstatován u mládeže ve věku od 15 do 19 let, a to hlavně díky pozdějšímu začátku sexuálního života (z 15. na 19. rok věku). Díky společným modlitbám došlo k mnoha uzdravením z nemoci AIDS. Lidé přestali využívat čaroděje a mágy, protože objevili radostnou pravdu, že jediným zdrojem štěstí a radosti člověka je Ježíš Kristus, přítomný ve svátostech. Obrácení lidí mělo za následek změnu obyčejů; téměř zcela vymizela korupce. Hospodářská situace se radikálně zlepšila a nastoupil dynamický rozvoj. Lidé pochopili, že při volbách je třeba volit ty poslance, kteří se modlí a žijí podle evangelia. Dnes se mnoho Ugandanů modlí a postí za Evropu. I my se musíme připojit k této modlitbě, aby Evropané odhodili mravní nihilismus a nadchli se pro evangelium.

Mihujcie się 1/2005

Dnes se mnoho Ugandanů modlí a postí za Evropu

Cesta k záchraně životů

Naplnění smyslu lidského života je v lásce. Dnes už to zní jako fráze a něco zastaralého. Ale bylo by sobecké uzavřít se jen do svého domova s těmi, kteří tam bydlí. Svět nekončí u domovních dveří nebo u plotu zahrady. Žijí v něm také lidé bez domova, staří a opuštění lidé a i za ně neseme svůj díl odpovědnosti. Do tohoto světa patří i tiché volání nenarozených dětí, kterým se upírá právo vstoupit do tohoto světa. Takových dětí je u nás ročně 30 000.

Zdůvodňuje se to právem matky rozhodnout o sobě a svém mateřství. Přitom se zamlčuje, že to znamená rozhodovat o životě a smrti svých dětí. Takové rozhodnutí je třeba učinit se vši odpovědností, ale ještě dříve, než k početí dojde. Jakmile je dítě počato, je v přirozenosti mateřství život svých dětí chránit.

Při tomto rozhodování nezřídka hrají svou roli nepříznivé materiální a sociální okolnosti, do kterých se budoucí rodička dostává. Nabídnout takovým ženám pomoc znamená zbavit je břemene, které je dohání k tragickému rozhodnutí.

Jedna z účinných možností jak pomoci nenarozeným dětem je tedy pomáhat jejich těhotným maminkám, které se těhotenstvím a porodem ocitají v tísní. Právě jim se snaží pomáhat i **Nadační fond Betlém nenarozeným**. Činí tak jednak prostřednictvím poradny pro ženy a dívky s názvem **Cesta v těhotenství**, jednak poskytnutím pomoci pro těhotné maminky v tísní.

NF Betlém nenarozeným vznikl v roce 1997 a jeho posláním je z úcty k životu od početí až do přirozené smrti poskytnout ochranu nenarozeným dětem, které jsou současným postojem společnosti nejvíce ohroženy, mají minimální právní ochranu a nemohou se samy bránit. Pro účinnější pomoc nenarozeným dětem a jejich těhotným maminkám jsme chtěli zřídit dům, který měl být útočištěm pro pěstounskou rodinu, několik těhotných maminek a pár starších lidí, a vytvořit tak co nejpřirozenější prostředí pro ty, kteří naši pomoc potřebují. Asi před rokem se na nás obrátilo „Sdružení Na počátku“, které má sídlo v Brně a provozuje dům pro těhotné matky v tísní, a požádalo nás pomoc. Nabídlo nám dům na Vysočině v hodnotě asi 2 milionů korun. Rozhodli jsme se, že dům přijmeme, a nyní se snažíme tento objekt zrekonstruovat a upravit tak, aby zde vzniklo zázemí pro těhotné maminky během těhotenství a pak do jednoho roku věku dítěte.

Jsme organizace otevřená všem, kteří společně s námi vnímají, že život je dar. Pokud chcete, můžete společně s námi pomáhat nenarozeným dětem a jejich maminkám.

Jak? Třeba pomoci při samotné rekonstrukci, nabídkou vhodného materiálu, získáváním dárců, nabídkou odborných služeb a poradenství. Všichni nemohou stavět domy nebo se účastnit přímo tohoto díla, ale mnozí mohou přispět finančním darem (číslo účtu: 19-3707470237/0100), který je pro nás velmi významný a bez něhož bychom nemohli dílo realizovat. O formách pomoci a o této organizaci se můžete dočíst více v příloženém letáčku. Tam naleznete i kontakty na nás.

Vladislava Šnajdrová

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

žovaného z obavy, aby jim svým evangeliem lásky nekomplikoval jejich život a mohli ho utápět v sobectví. A přitom je-li něco, co jim komplikuje život, je právě ona horlivě nastoupená cesta bezbřehého, slepého egoismu, který se tak tragicky zapsal v dějinách jednotlivců i národů.

Churavý staříčský papež je sice upoután na lůžko, nicméně se postaral o velký rozruch. Vyvolal ho nikoliv oficiálním vyhlášením, ale svou soukromou knihou vzpomínek a úvah, které vycházejí z jeho osobních zážitků z dob totalitních režimů minulého století. Jablkem sváru se stalo - podobně jako před nedávnem - údajné ztotožnění holokaustu a potratů. Ve skutečnosti jde o konstatování, že Boží zákon nelze ignorovat a nahradit libovůli člověka, a to ani v případě, že se za tuto libovůli postaví řádně zvolená zákonodárná moc. Neúcta k Božímu zákonu s sebou nutně nese neúctu k člověku a neúctu k životu. Jestliže se člověk staví do role svrchovaného pána nad životem a smrtí, vytváří podmínky bezprávi, nelidskosti a zločinu. Domnělý prospěch jednotlivce, skupiny nebo státu se totiž může jevit jako dostatečné ospravedlnění k tomu, aby bylo bezohledně odstraněno to, co se mu jeví jako překážka na cestě k dosažení jeho prospěchu, ať je to cokoliv a kdokoli: sok, vlastník, nenarozené dítě, nemocný stařec, jinak smýšlející skupina, papež nebo státník, rasa, národ.

Nacistický režim si pro svou genocidu vytvořil krycí název: „konečné řešení“. V tomto názvu je výstižně vyjádřeno vlastně to, co hledají všichni, kdo si osobují právo rozhodovat o životě svého bližního: hledají zkratkovitě konečné řešení svého problému na úkor slabšího a bezbranného. Představitelé židovské obce uráží, že se o zločinu spáchaném nacisty na jejich soukmenovcích mluví v souvislosti potraty. Připojují se k nim halasně levicoví liberálové. Těm prvním se zdá, že se tu zlehčuje něco tak dějinně nesporně závažného, jako je šoah. Těm druhým naopak se jeví pobuřující, jestliže se o takové „pokrokové vymoženosti“, jakou je potrat, mluví podobně jako o zločinu plánované genocidy. Nevzniká však dojem o znevažování šoahu právě tím, že se zcela obecně a se samozřejmostí neuznává sama podstata potratů jakožto nelidské vraždění nemluvňat?

Jsou opravdu oba tyto fenomény tak nesrovnatelné a neslučitelné? Třetí říše zdůvodňovala svůj postup ideologií méněcennosti určité rasy, které nadčlověk nepřiznal

plnou lidskou důstojnost. Zastánci potratů si počínají podobně. Tvrdí, že lidské bytosti, jejíž existence se přímo v lůně matky „uměle přerušuje“, zatím nepřísluší důstojnost člověka. Je to tedy podle jejich představ něco jako nežádoucí bujení, které je možno odstranit. Počet obětí Osvětami se počítá na miliony. Oběti potratů se počítají každý rok na desítky milionů, přičemž způsob jejich „konečného řešení“ při bližším pohledu je ještě daleko brutálnější a nelidštější. Odpovědnost za tyto zločiny proti lidskosti nepadá na hlavu dotyčných matek, které jsou spíše v roli obětí, ale především příslušných ideologů a zákonodárců, kteří vytvářejí podmínky a společenskou atmosféru pro obecný konsensus s touto praxí, na kterou následně těžce doplácí jednotlivci i celá společnost, a pak samozřejmě na hlavu těch, jejichž ruce tuto popravčí práci chladnokrevně provádějí.

Jestliže se ohrazuje představitel judaismu proti tomu, co pokládá za znevažování obětí šoahu, má nejen každý křesťan, ale každý člověk neméně oprávněný důvod dívat se na potratovou praxi jako na nejhrubší urážku a zneuctění člověka a hanbu celého lidstva a ohradit se proti jejímu přikrášlování a dokonce vychvalování jako sociální vymoženosti. Šoah je uzavřená historická minulost, potraty jsou živá současná a dokonce uzákoněná skutečnost. Přiznat si jejich skutečný charakter je bolestné: znamená to důsledně revidovat minulé i současné postoje, skoncovat se současnou praxí a nahradit jiným lidštějším řešením. K tomu, abychom se na tom shodli, nám však chybí společná řeč. Odsoudit šoah znamená ovšem odsoudit současně jeho pramen - bezbožectví jakožto ideologii lidské svévole, ať se projevuje v životě jednotlivce nebo společnosti. Nemylme se: náboženská svoboda neznamená, že existence jediného pravého Boha a jeho zákona závisí na našem svobodném rozhodnutí a že Boží a přirozený zákon zavazuje jen ty, kteří s ním souhlasí. Společnost bez Boha a bez objektivního závazného mravního zákon je bez odpovědnosti, a tedy bez budoucnosti. Vidíme to kolem sebe: nemáme spolehnout ani na své vedoucí činitele, ani na strážce pořádku.

Moudrost a zkušenost nejvyšší morální autority, jakou je současný papež, si nezasluhuje podrážděnou kritiku, ale pečlivé studium a vážné zamyšlení. Demokracie bez Boha směřuje k totalitě.

-red-

PAPEŽ PIUS XII. (52)

Kdopak pozná v opuštěné, vzdálené řeholnici u okna sestru Pasqualinu? A přece ji někdo poznal. A od úst k ústům jde šepot: „Podívejte se, tam nahoře – la fidele – věrná!“

KONEC

PIUS XII. A ŽIDĚ

Dr. Karel Ipsler, Salcburk

Papež Pacelli nepotřebuje žádnou obhajobu. Pius XII. řídil Církev během války a po válce, zachránil život nespočetným pronásledovaným, uchránil Itálii před komunismem a světovému komunismu způsobil největší porážku. Malé teritorium – jen 44 hektarů – bylo za války přeplněné židovskými uprchlíky, kteří se skrývali v kutnách, aby byli bezpečni před

zásahem fanatických italských fašistů a německých okupantů. Tehdy posílal papežův tajemník, v Římě žijící německý pater patolín Dr. Anton Weber z papežova nařízení oficiální žádosti vládám Velké Británie, USA, Francie a států jižní Ameriky s prosbou o víza pro pobyt Židů. Německá říšská vláda – prostřednictvím Dr. H. Schachta – svolila k vycestování jednoho milionu Židů. Jak Velká Británie, tak USA a Francie taková víza k dispozici nedaly a staly se tím – jak konstatovala židovská filosofka Hanna Arendtová – spoluviníky na smrti mnoha Židů! Jenom Brazílie poskytla tři tisíce víz pro vcestování! Dnes se pokoušejí o zapomenutí v zákulisí Paříže, Londýna, New Yorku a Washingtonu zodpovědní lidé a strůjci těchto strašlivých vražd, které volají po pomstě. Papežství bylo za Pia XII. morální světovou velmocí, zcela nadnárodní mocí ducha.

Vatikán v německé pravomoci

V červenci a srpnu 1943 přešli Italové ke spojencům, aby ukončili válku jako vítězové. Nato obsadil wehrmacht s jednou divizí Řím a odbrojl množství italských divizí. Řím a Vatikán byly až do 4. června 1944 v německých rukou. Rozvážností a zdrženlivostí dokázal Pius XII. přestát tuto dobu, tak nebezpečnou pro Církev a pronásledované, aniž by kolaboval s okupanty. Papež je především hlavou a kormidelníkem katolické Církvě a je za ni odpovědný. Ani Židé, muslimové, Poláci, Němci, Italové... nemohou očekávat nebo žádat, aby papež bez ohledu na světovou Církev a osud katolíků otevřeně a bouřlivě protestoval proti mocnosti vedoucí válku, v jejíž bez-

prostřední mocenské oblasti se nachází on a miliony katolíků. Pozdější nástupci Pia XII. poznali již v plné svobodě porady s ateistickými anticírkevními bossy v Moskvě, Varšavě, Praze, Budapešti... a přitom vydali postavení a osud hrdinných věřících na pospas sovětským koncentračním táborům, žalářům, blázincům, aniž by tím situaci Církvě za „železnou oponou“ byť jen v nejmenším zlep-

šili, ba právě naopak. Pro Židy v Římě a v Itálii by byly veřejné papežské protesty jen osudné a měly by za následek nejprísnejší represálie jako předtím v Nizozemí, kde církevní protest způsobil novou vlnu deportací. François Mauriac k tomu napsal: „Okupační mocnost měla takové prostředky nátlaku, proti nimž byl člověk bezmocný, a mlčení papeže a církevní hierarchie nebylo nic jiného nežli strašná povinnost, aby se zabránilo horšímu.“ Židovský historik Leó Poliakov k tomu připojil: „Je nutno souhlasit s tím, co ukázaly zkušenosti na lokální úrovni, že veřejné protesty mohly způsobit bezprostřední nelitostné odvetné represálie“ (Bréviare de la Haine, Paris 1951, X, p. 9 ff).

(Oficiální stanovisko Církvě k národnímu socialismu nemohlo být lépe a jasněji celému světu vyjádřeno než r. 1939 Piem XI. v encyklice „Mit brennender Sorge“. Její text vyšel z pera bývalého nuncia v Německu Pacelliho, který se krátce nato stal papežem Piem XII. Pozn. red.)

Pomoc Pia XII. Židům nezačala až roku 1943, ale ihned po jeho volbě papežem r. 1939. Bylo pomoheno velkému počtu Židů. Zvláštní oddělení pro Židy samo vyřídilo v r. 1943 na 20 375 žádostí o pomoc, to znamená, že pronásledovaní Židé věděli, na koho se mohou obrátit! V r. 1939 to bylo v Itálii 50 tisíc Židů, v r. 1940 na 46 ti-

síc. Za to je třeba poděkovat jediné Pia XII., který v nejnebezpečnější době války dovedl ochránit Židy před deportací.

Golda Meierová děkuje Piu XII.

Židé z Říma i z celé Itálie přechali do domů církevních společenství, řádů a institutů, které jim poskytovaly na příkaz papeže přístřeší a byly respektovány německým wehrmachtem. Ve stu řádových domů a na nespočetných farách našli Židé ochranu, v některých až 187 osob na jednu. Také v Lateránu a ve Vatikánu jich bylo mnoho ukryto, mezi nimi také pozdější nositel Stalinovy ceny a boss italských sociálních demokratů – Pietro Nenni. Kromě toho pomáhala pronásledovaným dvě zvláštní papežská díla, St. Raphael a Delasem. 1500 Židům mohlo být zprostředkováno vystěhování do zámoří. Mnoho Židů poděkovalo po válce Piu XII. za jeho nekompromisní pomoc. Tehdejší vrchní rabín Říma Izraeli Zolli přestoupil do katolické Církvě pod dojmem osobnosti papeže a jeho neúnavně působící, činné bliženské lásky a z vděčnosti přijal křestní jméno Pia XII. – Eugenio!

Když Pius XII. zemřel, děkovala paní Golda Meierová, tehdejší ministryně zahraničí Izraele, papeži, že se Židů zastal, a velký rabín Říma Elio Toaff konstatoval: „Více než kdokoli jiný jsme měli příležitost zakusit velkou soucitnou dobrotivost papeže během nešťastných let pronásledování a teroru, když se zdálo, že už pro nás neexistuje žádné východisko.“

Pius XII. pomohl v rámci svých možností mnoha ohroženým lidem a zachránil jim životy, namísto vydávání papírových protestů a výzev, zatímco ani Velká Británie, ani Francie, ani USA se svými tehdy obrovskými teritorii neposkytly ohroženým Židům žádné možnosti vcestování a azylu, i když o to byly papežem naléhavě žádány. ●

PIUS XII. BRZY BLAHO SLAVENÝ

Jan Pavel II. má v úmyslu co nejdříve prohlásit za blahoslaveného svého předchůdce Pia XII. jako velkého bojovníka proti totalitním režimům XX. století. Oznámil to magazín „Inside the Vatican“ s odvoláním na vatikánské kruhy. Pius XII. byl papežem v letech 1939-1958. V roce 1950 vyhlásil dogma o nanebevzetí Panny Marie. Již jako nuncius v Mnichově se pokoušel všemožně předejít 2. světové válce. Během ní v roce 1942 zasvětil svět Neposkvrněnému Srdci Panny Marie, jak o to Panna Maria žádala ve Fatimě. Od tohoto dne došlo k zásadnímu obrátu ve vývoji válečné situace. Vykonal velmi mnoho pro záchranu Židů pronásledovaných nacisty a fašisty.

Kath-net

Den otevřených dveří v Centru naděje a pomoci (CENAP) 15. 2. 2005

Toto občanské sdružení s ústředím v Brně a celorepublikovou působností se zabývá podporou rodinného života, a to až již v rámci preventivních programů nebo poradenstvím v krizových situacích. MUDr. Lázníčková, vedoucí tohoto sdružení, krátce shrmla činnost sdružení do několika bodů: ● Ne všichni lidé mají dobré sociální zázemí. Těm, kteří si nevědí rady jak řešit svou sociální situaci, nabízíme pomoc formou poradenství i přednáškových setkání. ● Formování osobnosti je velice citlivý problém. Mladí lidé jsou často nesprávně informováni o sexualitě. Nabízíme možnost přednášek i osobních setkání s mladými lidmi, ale i s učiteli a rodiči. ● Těm, kteří jsou právě v situaci, že ZATÍM nebo UŽ neplánují miminko, nabízíme kvalitní objektivní informace. Zájemce naučíme velmi spolehlivou metodu určení plodných a neplodných dnů, která byla vypracována v Německu. ● Problémy s možností otěhotnět má stále více párů. Nabízíme poradenství a řešení těchto situací s vysokou úspěšností. ● Ne vždy probíhá výtoužené těhotenství podle představ. Nabízíme pomoc a konzultace i v případě očekávání nebo narození postiženého dítěte. ● Pro ty, kteří očekávají narození miminka nebo teprve přemýšlí o početí, pořádáme kurzy přípravy na porod a rodičovství s možností cvičení před i po porodu. ● Před vstupem do manželství mnozí hledají co nejvíce informací jak se na ně zodpovědně připravit. Pořádáme přednášky a besedy určené k posílení a prohloubení vzájemného vztahu. ● Ne každá žena, která se potýká s potížemi přechodového věku, ví, jak je řešit. Prakticky poradíme, jakou léčbu nebo opatření je vhodné zvolit k řešení nebo alespoň zmírnění potíží.

Dané situace je možné řešit osobně přímo v poradně, telefonicky nebo e-mailem, účastí na přednáškách a vzdělávacích seminářích a objednaním publikací z CENAPu. I vy se můžete obrátit každý den na CENAP v Brně na ulici Hybešova 40, nejlépe po předchozím telefonickém objednání na tel. 543 254 891, 543 331 470-2.

V pondělí dne 17. 3. 2005 v klubovně CENAP na Hybešově 40 začíná další běh pravidelných setkávání pod názvem „Povídání o manželství“. Jedná se o setkání určená pro snoubence a novomanžele, kteří to myslí se svým manželstvím vážně a chtějí se na ně dobře připravit a v lásce, úctě a porozumění zvládat nejen krásu, ale i nástrahy společného života. Je potřeba se předem přihlásit telefonicky 543 254 891, 543 331 470-2 nebo e-mailem: cenap@cenap.cz. Tato setkání jsou též nabídkou pro kněze v rámci přípravy na manželství jako doplnění jejich přípravy o praktickou část. Lektory jsou lidé, kteří nejen že již delší dobu žijí v manželství, ale v dané problematice mají patřičné vzdělání a věnují se jí jako profesionálové. Více též na www.cenap.cz.

Mariina legie srdečně zve na **Malý mariologický kongres** Mariiny legie na téma: „Panna Maria nám otvírá cestu k porozumění Nejsvětější Trojici“.

Přednášející: Excellence Mons. ThDr. Jaroslav Škarvada, titulární biskup litomyšlský, P. Dr. Karl Josef Wallner OCist, děkan a profesor dogmatiky na Filozoficko-teologické vysoké škole v Heiligenkreuzu v Rakousku, Dr. Andreas Seidl, prezident Senátu Mariiny legie ve Vídni.

Kongres se bude konat v **pátek a v sobotu 8. a 9. dubna 2005** v Letním refektáři Královské kanonie premonstrátní na Strahově, Strahovské nádvoří 1/132, Praha 1. Začátek vždy v 10 hod. (Nocleh pro mimopražské návštěvníky je možno objednat na tel. 607 689 459.)

STARÁ VODA – Hledáme fotografie nebo obrázky sv. Anny Starovodské. Nutně potřebujeme! Kontakt: 585 223 179.

SETKÁNÍ OSAMĚLÝCH A ROZVEDENÝCH RODIČŮ

Centrum pro rodinný život zve všechny, kdo hledají cestu k řešení a k co nejlepšímu prožívání životní situace, do které se dostali z vlastního rozhodnutí nebo z rozhodnutí partnera. Setkání je také určeno ovdovělým a svobodným rodičům. **Termín a místo konání:** sobota 2. 4. 2005, budova arcibiskupské kurie, sál II. patro, Biskupské nám. 2, Olomouc. Program: 9.30–14.00 hod. – přednáška: P. Petr Žůrek ThDr.: Život rozvedených v církvi. Magda Hauserová: K Bohu cestou necestou aneb Skrze guru do ráje či do pekla?

– nabídka programů Centra pro rodinný život pro neúplné rodiny
– možnost konzultace s přítomnými odborníky

Po předchozí telefonické domluvě lze zajistit souběžný program pro děti. Pořádá Centrum pro rodinný život v Olomouci: tel 587 405 250-3, e-mail: rodina@arcibol.cz

OREL JEDNOTA OLOMOUC srdečně zve na **pásmo diapozitivů a vyprávění „INDICKÁ MOZAIKA“** (o lidech, městech, přírodě a charitativním díle „Adopce na dálku“). Přednáší P. Mgr. Jan Linhart. **Úterý 15. března 2005 v 16 hod. (konec v 17.45 hod.)** Přednáškový sál dominikánského kláštera na Slovenské ulici. Vstupné dobrovolné.

Liturgická čtení

Neděle 13. 3. – 5. neděle postní

1. čt.: Ez 37,12–14

Ž 130(129),1–2.3–4.5–6a.6b–8

Odp.: 7 (*U Hospodina je slitování, hojně je u něho vykoupení.*)

2. čt.: Řim 8,8–11

Ev.: Jan 11,1–45

Pondělí 14. 3. – ferie

1. čt.: Dan 13,1–9.15–17.19–30.33–62

Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6

Odp.: 4ab (*I kdybych šel temnotou rokle, nezaleknu se zla, vzdýt ty jsi se mnou.*)

Ev.: Jan 8,1–11

Úterý 15. 3. – ferie

1. čt.: Nm 21,4–9

Ž 102(101),2–3.16–18.19–21

Odp.: 2 (*Hospodine, slyš modlitbu mou a volání mé ať pronikne k tobě!*)

Ev.: Jan 8,21–30

Středa 16. 3. – ferie

1. čt.: Dan 3,14–20.91–92.95

Dan 3,52a.52b.53.54.55.56

Odp.: ... *chvályhodný a svrchovaně velebný navěky.*

Ev.: Jan 8,31–42

Čtvrtek 17. 3. – připomínka sv. Patrika

1. čt.: Gn 17,3–9

Ž 105(104),4–5.6–7.8–9

Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu.*)

Ev.: Jan 8,51–59

Pátek 18. 3. – připomínka sv. Cyrila Jeruzalémského

1. čt.: Jer 20,10–13

Ž 18(17),2–3a.3bc–4.5–6.7

Odp.: srov. 7 (*Ve své tísní jsem vzýval Hospodina, a vyslyšel mě.*)

Ev.: Jan 10,31–42

Sobota 19. 3. – slavnost sv. Josefa

1. čt.: 2 Sam 7,4–5a.12–14a.16

Ž 89(88),2–3.4–5.27+29

Odp.: 37 (*Jeho potomstvo potrvá navěky.*)

2. čt.: Řim 4,13.16–18.22

Ev.: Mt 1,16.18–21.24a nebo Lk 2,41–51a

Breviář pro laiky

Uvedení do první modlitby dne:	NE 13. 3.	PO 14. 3.	ÚT 15. 3.	ST 16. 3.	ČT 17. 3.	PÁ 18. 3.	SO 19. 3.
Antifona	270	270	270	270	270	270	1324
Žalm	783	783	783	783	783	783	783
Ranní chvály:							
Hymnus	270	271	272	271	272	271	1325
Antifony	387	828	843	858	874	890	1325
Žalmy	813	828	843	858	874	890	813
Kr. čtení a zpěv	388	392	395	399	402	406	1326
Antifona k Zach. kantiku	388	392	395	399	402	406	1326
Prosby	388	392	395	399	403	406	1326
Záv. modlitba	389	393	396	400	403	407	1327
Modlitba během dne:							
Hymnus	273	273	273	273	273	273	1264
Antifony	273	273	273	273	273	273	1327
Žalmy	818	833	849	863	879	895	1265
Krátké čtení	389	393	396	400	403	407	1327
Záv. modlitba	389	393	396	400	403	407	1327
Nešpory:							
Hymnus	268	268	268	269	268	269	1322
Antifony	386	390	838	853	868	884	416
Žalmy	808	823	838	853	868	884	1751
Kr. čtení a zpěv	386	390	394	397	401	405	1323
Ant. ke kant. P. M.	387	391	394	398	401	405	1324
Prosby	387	391	394	398	401	405	1324
Záv. modlitba	389	389	393	396	400	403	1327
Kompletář	1238	1242	1247	1250	1254	1257	1238

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

ENCYKLOPEDIE MORAVSKÝCH
A SLEZSKÝCH KLÁŠTERŮ

Dušan Foltýn a kolektiv

První knižní pokus o přehledné shrnutí dějin klášterů na Moravě a v českém Slezsku. Zaměřuje se přitom jak na historii jednotlivých společenství zasvěceného života, tak na stavební vývoj jejich sídel. Úvodní slovník duchovních řádů a kongregací je tvořen medailony 90 řeholních institutů, jejichž činnost se dotkla zkoumaného území. Následuje katalog lokalit, zahrnující 190 měst a obcí, a v nich 355 hesel věnovaných jednotlivým řeholním domům od raně středověkých počátků křesťanství na Moravě až do současnosti. Publikace je ilustrována 51 znaky a znameními, 105 půdorysy, řezy a situačními plány, 90 historickými vedutami, 109 dobovými či současnými fotografiemi, 53 nákresey fasád, rekonstrukcemi starších stavebních etap a nově zhotovenými dokumentačními perokresbami.

Libri, váz., 196x132 mm, 880 stran, 690 Kč

OTEC OD SVATÉHO JILJÍ

Vladimír Vecera - Pavel Košťurík

Kniha nás seznamuje s osobností P. Josefa Maršálka (1915-1994), který naposled působil ve Zbraslavi u Brna. Za komunis-

mu byl zatčen a odsouzen pro svou horlivou náboženskou činnost, ve vězení prožil 8 těžkých let. Můžeme si zde přečíst také rozsudky soudu, hlavní části knihy jsou však jeho kázání, která mohou být dobrou inspirací i pro dnešní dobu. Vytištěno na křídovém papíře, 3 strany obrazové přílohy.

Gloria Rosice, brož., A5, 328 stran, 50 Kč

KŘÍŽOVÁ CESTA

Božena Rejnušová

Krátké úvahy nad jednotlivými zastaveními křížové cesty. Barevné ilustrativní obrázky, vytištěno na křídovém papíře.

Gloria Rosice, brož., A6, 32 stran, 37 Kč

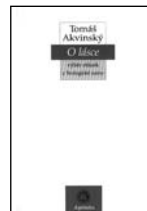
O LÁSCĚ

(VÝBĚR OTÁZEK Z TEOLOGICKÉ SUMY)

Tomáš Akvinský

Tomáš Akvinský poznal lásku v celé její hloubce i v jejích nejvyšších podobách. Jeho výklad lásky je podivuhodně objektivní a vyznačuje se přesností rozlišování, která nám dnes často chybí.

Krystal OP, s.r.o.,
brož., zúž. A5, 248 stran, 225 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431, fax 585 222 803

Administrace a inzertní týdeník Světlo - tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese

www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2

147/2002

P.P.

TZ

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.